Pohjoismaiden piispainkokous s. 4

Vuorisaarnan autuaaksi-julistukset s. 14

Matka uskon satamaan s. 30

Paavi Franciscus: Kristuksen kirkko lähetettynä maailmaan s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 8 • 11.10.2019

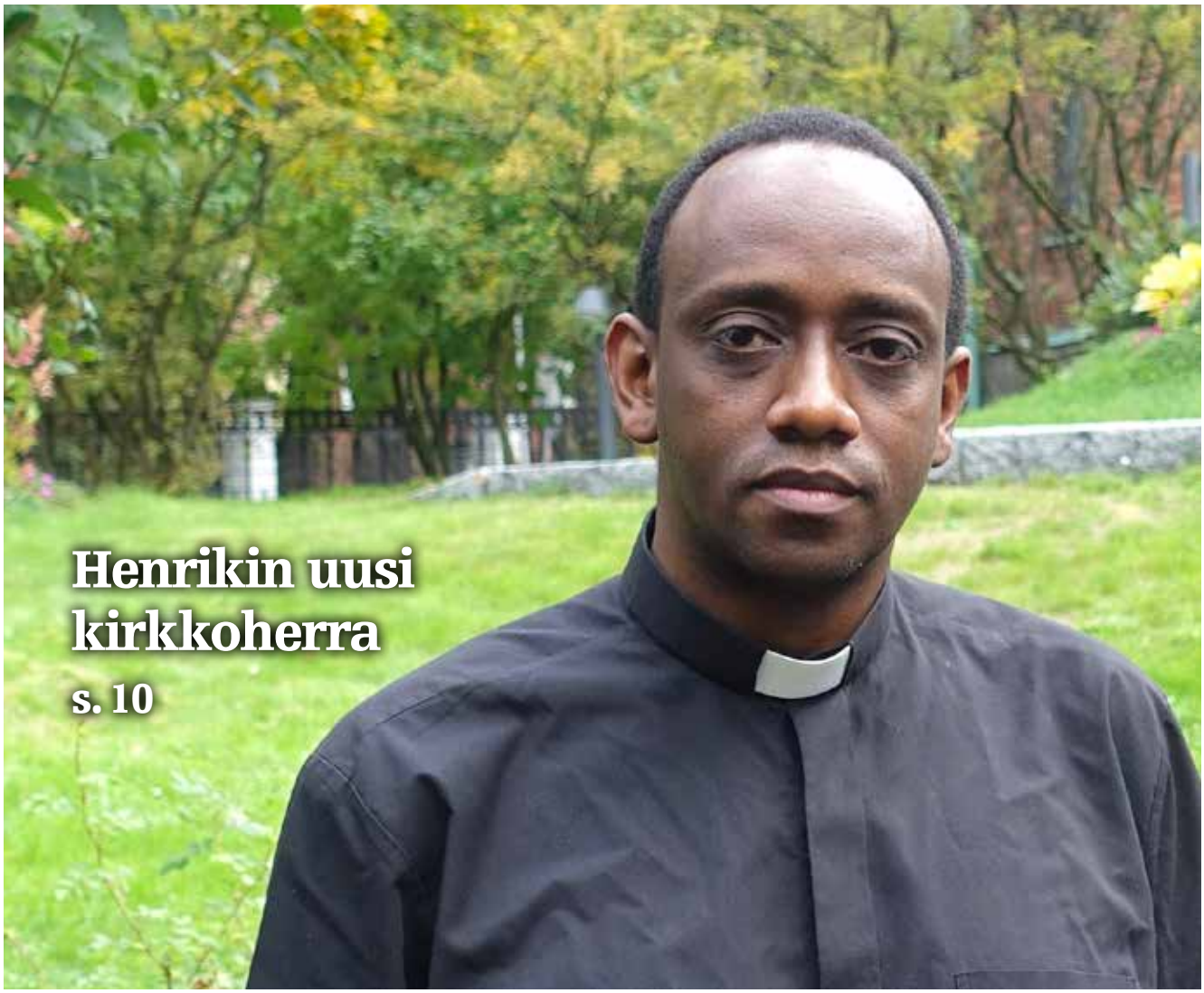

Henrikin uusi kirkkoherra

s. 10

Pääkirjoitus

Ristejä ja riskejä

”Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni” on yksi maailmanhistorian keskeisistä käskyistä, jonka Kristus osoitti apostoleille ja heidän kauttaan koko kirkolle. Lähetyskäsky oli tehtävänjulistus, joka on kristinuskon ytimessä: että Kristuksen antama opetus, hänen esittelemänsä todellisuus, hänen lupauksensa iankaikkisesta elämästä ei jäisi vain pienen ihmisjoukon ulottuville vaan kuuluu kaikille ihmisille.

Kristinuskon olemus on antiteesi sille, että usko pitäisi pitää piilossa. Miten voisimme toteuttaa lähetyskäskyä, jos emme kerro, julista ja opeta, jos emme anna esimerkkiä siitä, mitä yhdessä uskomme. Mitä arvoa on uskossa, jonka haluaisi pitää vain itsellään?

Näitä teemoja muistellaan erityisesti tässä kuussa, kun vietetään paavin julistamaa erityistä lähetyskuukautta. Jokainen kastettu on kristitty, ja jokainen kristitty voi tehdä jotakin – jos ei nyt lähteä kauas pois toimimaan klassisessa lähetyssaarnaajan roolissa, niin jo paljon lähempänä ja hyvin monilla eri tavoilla, aivan läheisimpienkin ihmisten keskellä.

Mutta meillä on tietysti oltava motivaatio tehdä niin, viedä Kristuksen ilosanoma kaikkialle, olla itse tuo sanoma. Meidän pitää itse seistä varmoina sen perustan varassa, jonka Kristus on laskenut ja jättänyt kirkon huomaan. Varmuus tulee rukouksesta, aktiivisesta sakramentaalisesta elämästä ja kirkon uskon tuntemisesta, mutta ei vain siitä; ilman käytännöllistä ulottuvuutta kristinusko on pelkkä torso. Kristuksen opetus täytyy viedä käytäntöön, ei ensi sijaisesti teoriana, vaan aivan konkreettisesti lähimmäisenrakkautena ja sen osoittamisena, että Jumala rakastaa jokaista meistä, karkeimmistakin virheistämme huolimatta.

Kristuksen tunnustaminen ei ole aina helppoa. Kristuksen risti – kristityn risti – on merkki ja symboli, jota monessa yhteydessä vastustetaan, jopa väkivaltaisesti. Pitäkäämme mielessämme ja rukouksessamme kaikkia niitä, jotka tänäkin päivänä joutuvat vainotuiksi sen tähden, että tunnustavat olevansa kristittyjä. Älkäämme mekään hylätkö ristiä vaikka sen esillä pitämiseen liittyykin riskejä. *Christus vincit!*

M. Tervaportti

Ajankohtaista

Jumalan sanan sunnuntai

Tänä vuonna on kulunut 1600 vuotta pyhän Hieronymuksen kuolemasta. Pyhän Hieronymuksen muistopäivänä 30.9. julkaistiin paavi Franciscuksen apostolinen kirje motu proprio *Aperuit illis*, jossa paavi määräsi, että jatkossa kirkkovuoden tavallisen ajan kolmas sunnuntai on ”Jumalan sanan sunnuntai”. Tuo sunnuntai omistetaan Jumalan sanan viettämiselle, mietiskelemiselle ja levittämiselle.

Paavin kirjeen otsikko *Aperuit illis* viittaa Luukkaan evankeliumin kertomukseen siitä, kuinka ylösnoussut Herra ilmestyi opetuslapsilleen: ”hän avasi heidän mielensä ymmärtämään kirjoitukset (Luuk. 24:45).

Jo laupeuden riemuvuoden päättyessä (2016) paavi Franciscus oli puhunut apostolisessa kirjeessään *Misericordia et misera* Raamatun tärkeydestä ja siitä, että jokaisen kristillisen yhteisön olisi hyvä omistaa yksi liturgisen vuoden sunnuntai ”kokonaan Jumalan sanalle ymmärtääkseen, mikä ehtymätön rikkaus sisältyy tähän Jumalan jatkuvaan vuoropuheluun kansansa kanssa”.

”Jumalan sanan sunnuntain” asettaminen on vastaus monilta uskovilta tulleisiin pyyntöihin, ja sillä on myös ekumeenista merkitystä; kirkkovuoden tavallisen ajan 3. sunnuntai osuu ajallisestikin lähelle kristittyjen ykseyden ekumeenista rukousviikkoa. Paavi kehottaa viettämään Jumalan sanan sunnuntaita juhlallisesti, kiinnittämään huomiota saarnaan ja etsimään tapoja osoittaa uskoville, kuinka tärkeää on Raamatun lukeminen ja Raamatun sanan kanssa rukoileminen. Paavi korosti kirjeessään myös Raamatun ja sakramenttien erottamatonta suhdetta ja sitä, että pyhien kirjoitusten kuunteleminen haastaa meitä lähimmäisenrakkauden osoittamiseen.

KATT/VIS

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2019
82. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

2019		**P =** Painettu lehti	
nro	**dl**	**ilm.**	**vko**
1 **P**		25.1.	4
2		1.3.	9
3		5.4.	14
4 **P**		10.5.	19
5		14.6.	24
6		9.8.	32
7 **P**		6.9.	36
8		11.10.	41
9	4.11.	15.11.	46
10 **P**	9.12.	20.12.	51

Painettu paperilehti (**P**) 4 kertaa vuonna 2019, muut digiversiona verkossa osoitteessa **fides.katolinen.fi**

Toimitus / Redaktion
Katolinen tiedotuskeskus / Katolsk informationstjänst
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Email fides@katolinen.fi
Puhelin/Telefon 09 6129470

Vapaaehtoinen lehtimaksu: (IBAN) FI34 1555 3000 1166 17, (BIC) NDEAFIHH, viite: 50050 (huom. nämä tiedot ovat muuttuneet vuoden 2019 alussa). Tilausmaksut laskutetaan tilauksen tehneiltä sähköpostilla tai paperisella laskulla.

Ilmestyy 10 kertaa vuonna 2019, joista 4 lehteä paperisena. Postituksen hinta 20 €, ulkomaille 25 €.

Utkommer med 10 nummer årligen, 4 tryckta, 6 online. Prenumeration 20 €, till utlandet 25 €.

Tilaukset, osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser
info@katolinen.fi

Internet
fides.katolinen.fi

Sisällys

2 Pääkirjoitus
3 Uutisia ja ajankohtaista
4 Pohjoismaiden piispainkokous Sveitsissä
5 Sunnuntait ja juhlapyhät
Rukouksen apostolaatti
6 Paavi Franciscuksen viesti Maailman lähetyspäivää varten 2019
9 Maailman lähetyspäivä
10 Isä Jean Claude – katedraalimme uusi kirkkoherra
12 Avioliitto muslimin ja kristityn välillä
14 Vuorisaarnan autuaaksijulistukset ja niiden konteksti varhaisten fransiskaaniveljien elämässä
18 Pohjoismaiden piispojen paimenkirje erityistä lähetyskuukautta 2019 varten
20 Caritas-kuulumisia
21 Lyhyet artikkelit
22 Debatt i Sverige: Hotar det liberala samhället den kyrkliga vigselrätten?
23 Kaksi synodia
24 Ilmoituksia
26 Seurakunnat ja ohjelmat
30 Matka uskon satamaan

Kannen kuva: Katedraalin uusi kirkkoherra Jean Claude Kabeza. Kuva: Marko Tervaportti

Uutisia ja ajankohtaista

Trondheimiin vihdoin uusi piispa

Paavi **Franciscus** on 1.10.2019 nimittänyt Trondheimin prelatuurin uudeksi piispa-prelaatiksi Englannin Leicestershiressä sijaitsevan Mount St. Bernardin trappistiluostarin apotin, norjalaisen isä **Erik Vardenin OCSO.**

Trondheimin prelatuuri on ollut ilmaa omaa prelaattia vuodesta 2009 alkaen, jolloin nyt jo edesmennyt piispa Georg Müller SSCC joutui eroamaan tehtävästä. Prelatuurin apostolisena asiainhoitajana on toiminut siitä alkaen Oslon piispa **Bernt Eidsvig** Can.Reg.

Isä Varden on syntynyt Norjan Sarpsborgissa 13.5.1974. Hän liittyi trappistisääntökuntaan vuonna 2002 ja antoi juhlalliset luostarilupaukset 6.10.2007. Hänet vihittiin papiksi 16.7.2011. Hän on opiskellut filosofiaa ja teologiaa Cambridgessä valmistuen sieltä teologian tohtoriksi, sekä tehnyt lisensiaattitutkinnon Roomassa.

Trondheimin prelatuuri on Norjan kolmesta kirkollisesta hallintoalueesta keskimmäinen. Etelässä se rajoittuu Oslon hiippakuntaan ja pohjoisessa Tromssan prelatuuriin. Siihen kuuluvat Trondheimin, Kristiansundin, Levengerin, Molden ja Ålesundin seurakunnat. Alueen noin 720 000 asukkaasta katolilaisia on lähes 16 000. Koko Norjan 5,3 miljoonasta asukkaasta katolilaisia on tätä nykyä lähes 170 000 eli vähän yli 3 prosenttia.

KATT / VIS / katolsk.no

Isä Juurikkala tohtoriksi Roomassa

Isä Oskari Juurikkala väitteli pyhän teologian tohtoriksi Paavillisessa Santa Crocen yliopistossa Roomassa syyskuun loppupuolella. Hänen dogmatiikan alaan kuuluva väitöskirjansa ”The Metaphor of the Book of Nature in Patristic and Medieval Theology” käsittelee kirkkoisien ajatusta luomakunnasta Jumalan ensimmäisenä kirjana. Tällainen ”Luonnon kirja” -metafora perustuu ajatukseen, että Jumalan ikuinen Sana oli läsnä luomistyössä – ”hänen kauttaan kaikki on tehty”. Väitöskirjan ohjaaja oli Giuseppe Tanzella-Nitti ja vastaväittäjinä olivat Marco Vanzini ja Juan Carlos Ossandon. Väitös sai arvosanan summa cum laude.

Vuonna 1981 syntynyt Juurikkala vihittiin papiksi vuonna 2016. Hän kuuluu Pyhän ristin ja Opus Dein prelatuuriin. Hän on väitellyt tohtoriksi myös kauppatieteistä (Itä-Suomen yliopisto 2012) ja oikeustieteestä (Helsingin yliopisto 2015).

KATT

KATT & FIDES ovat Helsingin kirjamessuilla 24.-27.10.2019 osastolla 6s48 – Tervetuloa!

Ajankohtaista

Pohjoismaiden piispainkokous Einsiedelnin luostarissa Sveitsissä

Lehdistötiedote 10.9.2019 Einsiedelnin luostari

Tänään tiistaina on päättynyt Pohjoismaiden piispainkokouksen täysistunto Einsiedelnin luostarissa. Skandinavian, Suomen ja Islannin piispat olivat vieraina tuossa benediktiiniluostarissa neljän päivän ajan Sveitsin piispainkokouksen kutsumana ja sen yhteyden kautta, joka heillä on piispa **Peter Bürcheriin** – Churin apostoliseen asiainhoitajaan ja Reykjavikin emerituspiispaan.

Pohjoismaiden piispainkokouksen puheenjohtaja vahvistettiin

Kööpenhaminan piispa **Czeslaw Kozon** vahvistettiin jatkamaan piispainkokouksen puheenjohtajana neljän seuraavan vuoden ajan, samoin varapuheenjohtajana jatkaa kardinaali **Anders Arborelius** OCD. Pysyvään neuvostoon valittiin Reykjavikin piispa **David Tencer** OFM cap. Sisar **Anna Mirijam Kaschner,** joka on toiminut 10 vuoden ajan pääsihteerinä, valittiin myös jatkamaan tehtävässään neljä seuraavaa vuotta.

Paimenkirje erityistä lähetyskuukautta varten lokakuussa 2019

Kirje on luettavissa sivulla 22 sekä verkossa: fides.katolinen.fi.

Lähetystyö ja evankelioiminen ovat Pohjoismaissa hyvin tärkeitä. Paavi **Franciscuksen** julistaman lokakuuta 2019 koskevan erityisen lähetyskuukauden takia piispat esittävät uskoville seuraavan pyynnön:

”Pohjoismaissa kirkkoa tarkastellaan usein vähemmistön näkökulmasta. Usein tämä johtaa siihen, että pidetään kiinni siitä, mitä on jo saavutettu. Käsitteitä kuten ”lähetystyö” tai ”missionaarinen” myös vältetään, jottei tulisi kuva ylimielisyydestä. Piispat kutsuvat kuitenkin tarkastelemaan uudelleen kirkon lähetystehtävää, joka on sille perustavanlaatuinen ja koskee kaikkia uskovia: ”Kirkon lähetystehtävästä eivät ole osaltaan vastuussa vain papit ja lähetystyöntekijät sanan klassisessa merkityksessä, vaan myös jokainen kastettu ja vahvistettu. Tämä tapahtuu sekä ottamalla hoitaakseen konkreettisia julistustehtäviä että, ja ennen kaikkea, uskottavan elämäntodistuksen kautta.”

Ajatustenvaihto Saksan ja Sveitsin piispainkokousten kanssa

Saksan piispainkokouksen sihteeri, isä **Hans Langendörfer**, kertoi piispainkokoukselle Saksassa toteutettavasta synodaalisesta tiestä. Sen lisäksi piispat tapasivat Sveitsin piispainkokouksen edustajia ja keskustelivat maittensa paikalliskirkkojen tilanteesta ja haasteista.

KATT/NBK

Suomesta piispainkokoukseen osallistuivat emerituspiispa **Teemu Sippo** SCJ sekä hiippakunnan asiainhoitaja, isä **Marco Pasinato.**

Hyväksikäytöstä syytetty pappi on toiminut myös Suomessa

Tukholman katolinen hiippakunta on vahvistanut amerikkalaisiin lähteisiin pohjautuvat tiedot siitä, että kaksi Pohjolassa vuosituhannen vaihteen kummallakin puolella toiminutta pappia on ollut syytettynä seksuaalisesta hyväksikäytöstä Yhdysvalloissa.

Helsingin hiippakunta vahvistaa omalta osaltaan, että toinen näistä papeista, Oslon hiippakuntaan aikoinaan inkardinoitu pappi toimi myös Suomessa vuosina 1993-2003 vietnamilaisen katolisen yhteisön kappalaisena. Papin tullessa Suomeen Helsingin hiippakunnalla ei ollut mitään tietoa häneen Yhdysvalloissa liitetyistä syytöksistä.

Helsingin hiippakunnassa on nykyään käytössä ohjeistus hyväksikäyttötapausten tutkimista varten. Epäillystä hyväksikäytöstä pyydetään ilmoittamaan viipymättä Helsingin hiippakunnan kuuriaan sekä kaikista rikosepäilyistä suoraan myös poliisille. Hyväksikäyttöepäilyt käsittelee alustavasti Helsingin piispan asettama erillinen toimikunta.

Lisätietoja: isä Marco Pasinato, hiippakunnan asiainhoitaja, p. 050 537 7775.

Hiippakunnan kuuria/KATT

Sunnuntait ja juhlapyhät

13.10. Kirkkovuoden 28. sunnuntai (IV)
1L 2. Kun. 5:14-17
Ps. 98:1, 2-3ab, 3cd-4. – vrt. 2b
2L 2. Tim. 2:8-13
Ev. Luuk. 17:11-19

20.10. Kirkkovuoden 29. sunnuntai (I) – Lähetyssunnuntai
1L 2. Moos. 17:8-13
Ps. 121:1-2, 3-4, 5-6, 7-8. – vrt. 2
2L 2. Tim. 3:14-4:2
Ev. Luuk. 18:1-8

27.10. Kirkkovuoden 30. sunnuntai (II)
1L Sir. 35:15b-17, 20-22a
Ps. 34:2-3, 17-18, 19+23. – vrt. 7ab
2L 2. Tim. 4:6-8, 16-18
Ev. Luuk. 18:9-14

3.11. Kaikkien pyhien juhla – pyhäinpäivä, juhlapyhä (III)
1L Ilm. 7:2-4, 9-14
Ps. 24:1-2, 3-4ab, 5-6. – vrt. 6
2L 1. Joh. 3:1-3
Ev. Matt. 5:1-12a

10.11. Kirkkovuoden 32. sunnuntai (IV)
1L 2. Makk. 7:1-2, 9-14
Ps. 17:1, 5-6, 8+15. – 15b
2L 2. Tess. 2:16-3:5
Ev. Luuk. 20:27-38 tai Ev. Luuk. 20:27, 34-38

17.11. Kirkkovuoden 33. sunnuntai (I)
1L Mal. 3:19-20a
Ps. 98:5-6, 7-9a, 9bcd. – vrt. 9
2L 2. Tess. 3:7-12
Ev. Luuk. 21:5-19

24.11. Kristus, kaikkeuden kuningas, juhlapyhä
1L 2. Sam. 5:1-3
Ps. 122:1-2, 4-5. – vrt. 1
2L Kol. 1:12-20
Ev. Luuk. 23:35-43

R U K O U S

Jumala, sinä teit kirkostasi pelastuksen sakramentin kaikille kansoille, jotta Kristuksen lunastustyö pysyisi ihmisten keskellä aikojen loppuun asti. Sytytä rakkautesi liekki uskoviesi sydämiin, ja herätä heissä kutsumus palvella ihmisten pelastusta, niin että kaikista kansoista kasvaisi sinulle yksi perhe ja yksi kansa. Tätä pyydämme saman Herramme Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi, kautta, joka kanssasi elää ja hallitsee Pyhän Hengen yhteydessä, Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

(Roomalainen messukirja, messu evankeliumin levittämisen puolesta, B)

Rukouksen apostolaatti

Lokakuun 2019 rukouksen apostolaatin palsta

Joka sunnuntai me sanomme uskontunnustuksessa: Uskon yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon. Mitä se tarkoittaa?

Jeesus on kirkon pää, siksi voi olla vain yksi ruumis. Jumala on yksi, ja kirkko on yksi. On yksi Pyhä Henki, eläväksi tekijä, joka toimii kirkossa. Kirkossa on monta jäsentä, mutta kirkon sielu eli Pyhä Henki on yksi. Sanomme, että uskon katoliseen kirkkoon. Ilmaisulla katolinen tarkoitetaan yhtä, yhtenäistä. Sana tulee kreikan sanasta *katholikē*, joka tarkoittaa ”yleistä”. Se tarkoittaa, että kaikki, jotka haluavat, voivat kuulua katoliseen kirkkoon. Tarvitsee vain uskoa Jeesukseen Kristukseen ja ottaa kaste. Katolilaiselle on tärkeää myös se, että meidät on lähetetty kaikkia varten. ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen” (Matt. 28:19). Me kristityt emme voi sanoa, että ei ole tärkeää, mitä uskoo. Jeesus sanoi: minä olen tie, totuus ja elämä. Usko Jumalaa, usko Kristusta ja Pyhää Henkeä, koska tästä riippuu sinun ikuinen elämäsi. Tämä on se, mitä kirkko haluaa sanoa ihmisille.

Lopuksi voimme sanoa, että kirkko on sellainen, millainen on aika ja paikka. Niinpä tämänhetkisen kirkon tilanne riippuu siitä, millaisia ongelmia sillä on. Voidaan esimerkiksi sanoa, että nykyään kirkossa on pelko, että ihmiset lähtevät sieltä. Ihmiset ovat lähteneet pois erilaisista syistä, tai nuoret eivät halua tulla kirkkoon. Mutta meidän pitäisi muistaa, että ketään ei voi pakottaa. Ihmisten pitäisi itse haluta tulla. Uskon kanssa on sama kuin rakkauden kanssa, sitä ei voi pakottaa. Voi kutsua, ja siinä on kaikki. Meidän pitäisi myös muistaa, että vaikka kaikki lähtisivät kirkosta ja jäljelle jäisi vain kymmenen jäsentä, Jumala voi heistä tehdä kirkon, jossa on miljardi uskovaa. Hän teki sen jo kerran.

Maria, kirkon äiti, rukoile puolestamme.

isä Stanisław Zawiłowicz SCJ

Rukoilkaamme...

Lokakuu – *Yleinen*
- Rukoilkaamme, että Pyhän Hengen henkäys synnyttäisi uuden ”lähetystyökevään” kirkossa.

Oktober – *Universell*
- Att den Helige Andes kraft väcker nytt liv i Kyrkan och förnyar hennes sändningsuppdrag.

Marraskuu – *Lähetystyö*
- Rukoilkaamme, että vuoropuhelun, kohtaamisen ja sovinnon henki ilmenisi Lähi-idässä, jossa eri uskonnolliset yhteisöt elävät yhdessä.

November – *Evangelisationen*
- Att det kan uppstå en anda av dialog och försoning bland olika religiösa grupper som lever i Mellanöstern.

Pyhä isä

Paavi Franciscuksen viesti Maailman lähetyspäivää varten 2019

Kastetut ja lähetetyt: Kristuksen kirkko lähetettynä maailmaan

Rakkaat veljet ja sisaret,

Olen pyytänyt, että koko kirkko viettäisi lokakuuta 2019 erityisenä missionaarisena kuukautena, koska tänä vuonna on kulunut 100 vuotta paavi Benedictus XV:n apostolisen kirjeen *Maximum illud* julkaisemisesta (30. marraskuuta 1919). Tuo hänen kaukokatseinen, profeetallinen apostolinen aloitteensa muistuttaa minua jälleen kerran siitä, kuinka tärkeää kirkon yhä nykyäänkin on uudistaa sitoutumisensa lähetystyöhön, antaa julistustyönsä olla yhä vahvemmin evankeliumin innoittamaa ja tuoda maailmalle Jeesuksen Kristuksen pelastus, hänen, joka kuoli ja nousi kuolleista.

Tämän viestin otsikko on sama kuin lokakuun lähetyskuukauden teema: *Kastetut ja lähetetyt: Kristuksen kirkko lähetettynä maailmaan*. Tämän kuukauden viettäminen auttaa meitä ensi sijassa uudelleen ymmärtämään, että kasteessa saamallamme uskolla Jeesukseen Kristukseen on missionaarinen ulottuvuus. Se, että meistä on tullut Jumalan lapsia, ei ole koskaan pelkkä yksityisasia, vaan liittyy aina kirkkoon. Yhteydestä Jumalaan – Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen – syntyy uusi elämä yhdessä niin monien veljiemme ja sisartemme kanssa. Ja tämä jumalallinen elämä ei ole myyntituote – emme harjoita proselytismiä – vaan rikkaus lahjoitettavaksi, välitettäväksi, julistettavaksi. Tämä on lähetystyön merkitys. Ilmaiseksi olemme saaneet tämän lahjan ja ilmaiseksi sen jaamme (vrt. Matt. 10:8), sulkematta pois ketään. Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat, tulisivat tuntemaan totuuden ja kokisivat hänen laupeutensa kirkon kautta, kirkon, joka on yleismaailmallinen pelastuksen sakramentti (vrt. 1. Tim. 2:4; 3:15; Vatikaanin II kirkolliskokous, dogmaattinen konstituutio *Lumen gentium*, 48).

Kirkolla on lähetystehtävä maailmassa. Usko Jeesukseen Kristukseen auttaa meitä näkemään kaikki asiat oikeassa mittakaavassa, saa meidät näkemään maailman Jumalan silmin ja sydämin. Toivo avaa meille iankaikkisuuden näköalan, näköalan jumalalliseen elämään, josta olemme todella osallisia. Rakkaus, jota ennalta maistamme sakramenteissa ja veljellisessä rakkaudessa, pakottaa meidät menemään aina maan ääriin saakka (vrt. Miika 5:3; Matt. 28:19; Ap.t. 1:8; Room. 10:18). Kirkko, joka lähtee liikkeelle aina maan ääriin saakka, edellyttää jatkuvaa ja pysyvää missionaarista kääntymystä. Kuinka monet pyhät, kuinka monet

Pyhä isä

”Kun yhä laajemmalle leviävä sekularistinen kulttuuri nimenomaan torjuu Jumalan aktiivisen isyyden historiassamme, se on aidon yleismaailmallisen veljeyden este.”

uskovat naiset ja miehet todistavatkaan meille siitä, että tämä rajaton avoimuus, tämä armontäyteinen liikkeelle lähteminen on mahdollista ja realistista. Siihen innoittaa rakkaus ja rakkauteen kuuluva lahjan, uhrin ja pyyteettömyyden logiikka (vrt. 2. Kor. 5:14-21). Jumalasta julistavan ihmisen on oltava Jumalan ihminen (vrt. apostolinen kirje *Maximum illud*).

Tämä lähetyskäsky koskettaa meitä läheisesti: minä olen aina lähetystehtävä; sinä olet aina lähetystehtävä; jokainen kastettu on lähetystehtävä. Rakastava ihminen on aina liikkeellä, hän lähtee ulos itsestään, hän tuntee vetovoimaa ja vetää toisia puoleensa, hän antaa itsensä toisille ja solmii suhteita, jotka synnyttävät elämää. Kukaan ei ole hyödytön ja merkityksetön Jumalan rakkauden kannalta. Jokainen meistä on lähetystehtävä maailmassa, koska jokainen meistä on Jumalan rakkauden hedelmä. Vaikka isäni ja äitini pettäisivät rakkauden valheella, vihalla ja uskottomuudella, Jumala ei koskaan ota pois antamaansa elämän lahjaa. Jo ikuisuudesta hän on määrännyt jokaisen lapsistaan tulemaan osalliseksi jumalallisesta ja ikuisesta elämästään (vrt. Ef. 1:3-6).

Tuo elämä annetaan meille kasteessa. Kaste lahjoittaa meille uskon Jeesukseen Kristukseen, synnin ja kuoleman voittajaan. Kasteessa synnymme uudesti Jumalan kuvaksi ja kaltaisuuteen ja meidät liitetään Kristuksen ruumiiseen, joka on kirkko. Tässä mielessä kaste on siis todella välttämätön pelastukseen, koska se takaa meille, että olemme aina ja kaikkialla poikia ja tyttäriä Isän kodissa – emme koskaan orpoja, muukalaisia tai orjia. Se, mikä kristityssä on sakramentaalista todellisuutta – jonka täyttymys on eukaristia – pysyy kutsumuksena ja päämääränä jokaiselle miehelle ja naiselle, joka odottaa kääntymystä ja pelastusta. Kaste on toteutunut lupaus jumalallisesta lahjasta, joka tekee ihmisen lapseksi Pojassa. Olemme luonnollisten vanhempiemme lapsia, mutta kasteessa meille on annettu alkuperäinen isyys ja todellinen äitiys: sillä ei voi olla Jumalaa Isänä, jolla ei ole kirkkoa äitinä (vrt. pyhä Cyprianus, De Cath. Eccl., 4).

Siten lähetystehtävämme on juurtunut Jumalan isyyteen ja kirkon äitiyteen. Kasteeseen sisältyy lähettäminen, jonka Jeesus ilmaisi käskyssään pääsiäisenä: niin kuin Isä on lähettänyt minut, minäkin lähetän teidät täynnä Pyhää Henkeä maailman sovitukseksi (vrt. Joh. 20:19-23; Matt. 28:16-20). Meille kristittyinä kuuluu tämä lähetystehtävä, jotta yksikään ihminen ei jäisi vaille julistusta siitä, että hänet on kutsuttu tulemaan Jumalan lapseksi, vaille varmuutta henkilökohtaisesta arvokkuudestaan ja jokaisen ihmiselämän arvokkuudesta sikiämisestä luonnolliseen kuolemaan saakka. Kun yhä laajemmalle leviävä sekularistinen kulttuuri nimenomaan torjuu Jumalan aktiivisen isyyden historiassamme, se on aidon yleismaailmallisen veljeyden este. Tuo veljeys ilmenee jokaisen ihmisen elämän vastavuoroisessa kunnioittamisessa. Ilman Jeesuksen Kristuksen Jumalaa kaikki erilaisuus merkitsee tuhoisaa uhkaa. Se tekee veljellisestä hyväksymisestä ja ihmissuvun hedelmällisestä yhteydestä mahdotonta.

Jumalan Jeesuksessa Kristuksessa tarjoaman pelastuksen yleismaailmallisuus johti Benedictus XV:n vaatimaan, että oli voitettava nationalistinen ja etnosentrinen sulkeutuneisuus ja evankeliumin julistuksen liittäminen siirtomaavaltojen taloudellisiin ja sotilaallisiin intresseihin. Apostolisessa kirjeessään *Maximum illud* paavi muistutti, että kirkon Jumalalta saaman lähetystehtävän yleismaailmallisuus vaati luopumaan kuulumisesta yksinomaan omaan isänmaahansa ja kansaansa. Kulttuurin ja yhteisön avautuminen Jeesuksen Kristuksen pelastavalle uutuudelle vaatii luopumista kohtuuttomasta etnisestä ja kirkollisesta sisäänpäinkääntyneisyydestä. Nykyäänkin kirkko tarvitsee jatkuvasti miehiä ja naisia, jotka kasteensa voimasta vastaavat anteliaasti kutsuun lähteä kodistaan, perheestään, isänmaastaan, kielestään, paikalliskirkostaan. Heidät lähetetään kansojen pariin, maailmaan, jota Jeesuksen Kristuksen ja hänen pyhän kirkkonsa sakramentit eivät ole vielä muuttaneet. Julistaen Jumalan sanaa, todistaen evankeliumista ja viettäen Hengen elämää he kutsuvat kääntymykseen, kastavat ja tarjoavat kristillistä pelastusta, kunnioittaen jokaisen ihmisen vapautta ja käyden vuoropuhelua niiden kansojen kulttuurien ja uskontojen kanssa, joiden pariin heidät on lähetetty. *Missio ad gentes,* joka on kirkolle aina välttämätöntä, vaikuttaa siten perustavanlaatuisella tavalla kaikkien kristittyjen pysyvään kääntymisprosessiin. Usko Jeesuksen pääsiäistapahtumaan, kasteessa saatu kirkollinen lähetystehtävä, maantieteellinen ja kulttuurillinen irrottautuminen itsestään ja kodistaan, tarve pelastukselle synnistä ja vapautukselle persoonallisesta ja sosiaalisesta pahasta vaativat lähetystyötä aina maan ääriin saakka.

Tämän satavuotisjuhlan kaitselmuksellinen osuminen samaan aikaan Amazonian alueen piispojen erityissynodin kanssa antaa minulle aiheen korostaa, että lähetystehtävä, jonka Jeesus uskoi meille lahjoittaessaan Henkensä, on yhä ajankohtainen ja välttämätön myös tuon alueen ja sen asukkaiden kannalta. Uusi helluntai avaa ammolleen kirkon ovet, jotta yksikään kulttuuri ei jäisi itseensä sulkeutuneeksi eikä yksikään kansa olisi eristäytynyt, vaan avoin uskon yleismaailmallista yhteyttä kohtaan. Älköön kukaan jääkö sulkeutuneeksi itseensä, itseriittoiseen

Jatkuu seuraavalla sivulla

Pyhä isä / Missio

Jatkoa edelliseltä sivulta

etniseen ja uskonnolliseen ryhmään kuulumiseensa. Jeesuksen pääsiäinen murtaa maailmojen, uskontojen ja kulttuurien ahtaat rajat, kutsuu niitä kasvamaan miehen ja naisen arvokkuuden kunnioittamisessa ja kääntymään yhä täydemmin kohti Ylösnousseen Herran totuutta, Herran, joka antaa todellisen elämän kaikille.

Tästä mieleeni muistuvat paavi Benedictus XVI:n sanat Latinalaisen Amerikan piispojen kokouksemme alussa Aparecidassa Brasiliassa vuonna 2007, sanat, jotka haluan toistaa ja tehdä omikseni: ”Mitä kristinuskon hyväksyminen merkitsi Latinalaisen Amerikan ja Karibian kansakunnille? Se tarkoitti, että he tunsivat ja ottivat vastaan Kristuksen, tuntemattoman Jumalan, jota heidän esi-isänsä tietämättään olivat etsineet rikkaissa uskonnollisissa traditioissaan. Kristus oli Pelastaja, jota he hiljaisesti kaipasivat. Se tarkoitti myös, että kasteen vedessä he vastaanottivat jumalallisen elämän, joka teki heistä Jumalan lapsia; he vastaanottivat Pyhän Hengen, joka tuli hedelmöittämään heidän kulttuurejaan, puhdistaen niitä ja kehittäen lukemattomia siemeniä, joita lihaksitullut Sana oli kylvänyt niihin, ohjaten niitä evankeliumin teille… Tullessaan lihaksi Jeesuksessa Kristuksessa Jumalan Sana tuli myös historiaksi ja kulttuuriksi. Utopia esikolumbiaanisten uskontojen elvyttämisestä, erottaen ne Kristuksesta ja yleismaailmallisesta kirkosta, ei olisi edistystä vaan taantumusta. Todellisuudessa se olisi kääntymistä takaisin menneisyyteen ankkuroituneeseen historian vaiheeseen” (puhe avajaisistunnossa, 13. toukokuuta 2007: *Insegnamenti* III,1 [2007], 855-856).

Uskomme kirkon lähetystehtävän Marialle, äidillemme. Yhteydessä Poikaansa Neitsyt Maria lähti liikkeelle aina inkarnaation hetkestä alkaen ja osallistui täysin Jeesuksen lähetystehtävään, lähetystehtävään, josta ristin juurella tuli myös Marian oma lähetystehtävä: kirkon äitinä hänen tehtävänsä on myötävaikuttaa uusien Jumalan poikien ja tytärten syntymiseen Hengessä ja uskossa.

Lopuksi haluan viitata lyhyesti Paavillisiin lähetysseuroihin, joita jo *Maximum illud* korosti lähetystyön välineinä. Paavilliset lähetysseurat palvelevat yleismaailmallista kirkkoa globaalina verkostona, joka tukee paavia hänen lähetyssitoumuksessaan rukouksen kautta – joka on lähetystyön sielu – ja kristityiltä kaikkialta maailmasta saatavien avustusten kautta. Heidän lahjoituksensa auttavat paavia paikalliskirkkojen evankelioimisessa (Uskon levittämisen seura), paikallisen papiston koulutuksessa (Pyhän apostoli Pietarin seura), lasten lähetystietoisuuden kasvattamisessa koko maailmassa (Pyhän lapseuden seura) ja kristittyjen lähetysuskon kasvattamisessa (Paavillinen lähetysunioni). Vahvistaessani tukeni näille seuroille toivon, että erityinen lähetystyön kuukausi lokakuussa 2019 auttaa niitä uudistamaan missionaarista tehtäväänsä palveluvirkaani palvellen.

Lähetän sydämellisen siunaukseni lähetystyöntekijöille ja kaikille niille, jotka kasteensa voimasta jollakin tavalla osallistuvat kirkon lähetystehtävään.

Vatikaanissa 9. kesäkuuta 2019,
helluntain juhlapyhänä

Franciscus

Ruusukkokuukautena pidetty lokakuu on myös omistettu lähetystyölle, sillä se alkaa heti pyhän Jeesus-lapsen Teresan, lähetystyön suojelijan, muistopäivän vietolla (1.10.). Varsinaista maailman lähetyspäivää vietetään yleiskirkollisesti lokakuun toiseksi viimeisenä sunnuntaina, joka tänä vuonna osuu hiippakunnassamme 20. päivään. Ja mikä vielä tärkeämpää, paavi Franciscuksen pyynnöstä katolinen kirkko viettää tämän vuoden koko lokakuuta erityisenä lähetyskuukautena paavi Benedictus XV:n apostolisen kirjeen *Maximum illud* julkaisemisen 100-vuotisjuhlan kunniaksi. Molemmat paavit toteavat yksimielisesti, ”kuinka tärkeää kirkon yhä nykyäänkin on uudistaa sitoutumisensa lähetystyöhön, antaa julistustyönsä olla yhä vahvemmin evankeliumin innoittamaa ja tuoda maailmalle Jeesuksen Kristuksen pelastus, hänen, joka kuoli ja nousi kuolleista.”

Kaste ja lähetys

Erityisen lähetyskuukauden teema on ”Kastetut ja lähetetyt: Kristuksen kirkko lähetettynä maailmaan.” Kasteeseen sisältyy siis lähettäminen, jonka Jeesus vahvisti apostoleille ylösnousemuksen päivänä: ”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät” (Joh. 20:21). Kasteen kautta kristityt liitettiin maailmanlaajuiseen kirkkoon ja he tulivat osallisiksi sen lähetystehtävästä (KKK 1213). Jokainen kastettu on kutsuttu omalla elämällään, saamiensa lahjojen ja aseman mukaan antamaan oman panoksensa Jumalan valtakunnan leviämiselle omassa ympäristössään tai kotimaansa ulkopuolella (Vatikaanin II kirkolliskokous, *Apostolicam actuositatem*, 2). Itse asiassa ”jokainen kastettu on lähetystehtävä”, ”jokainen meistä on lähetystehtävä maailmassa, koska jokainen meistä on Jumalan rakkauden hedelmä,” korostaa paavi lähetysviestissään.

Missio

Maailman lähetyspäivä sunnuntai 20.10.2019

Luopuminen sisäänpäin kääntyneisyydestä

Seuraten paavi Benedictus XV:n apostolisen kirjeen *Maximum illud* ajatusta paavi Franciscus kiteyttää: ”Usko Jeesuksen pääsiäistapahtumaan, kasteessa saatu kirkollinen lähetystehtävä, maantieteellinen ja kulttuurillinen irrottautuminen itsestään ja kodistaan, tarve pelastukselle synnistä ja vapautukselle persoonallisesta ja sosiaalisesta pahasta vaativat lähetystyötä aina maan ääriin saakka.” Tämä lähetystehtävän yleismaailmallisuus edellyttää ”jatkuvaa ja pysyvää missionaarista kääntymystä.” Juuri näin paavi kehottaa meitä olemaan käpertymättä itseemme, itseriittoiseen etniseen ja uskonnolliseen ryhmään kuulumiseemme.

Pohjoismaiden Missio

Lähetysviestin lopussa paavi Franciscus viittaa lyhyesti Paavillisiin lähetysseuroihin, jotka palvelevat yleismaailmallista kirkkoa globaalina verkostona tukien häntä sekä hengellisten että aineellisten avustusten kautta. Uskon levittämisen seura (*Association for the Propagation of the Faith*) on yksi lähetysseuroista, jonka kanssa Pohjoismaiden paikalliskirkot tekevät yhteistyötä ja jota Pohjoismaissa kutsutaan nimellä MISSIO. Tämä vastaa maailman lähetyspäivän järjestelyistä ja antaa uusille, vasta perustetuille tai köyhille hiippakunnille välttämätöntä tukea niiden ponnistellessa kohti omavaraisuutta. Lähetystyö on koko kirkon vastuutehtävä, ja Pohjoismaiden katoliset hiippakunnat pyrkivät auliisti tukemaan paavillisten lähetysseurojen koordinoimaa evankelioimistyötä.

Oikeastaan kaikki katoliset hiippakunnat antavat *”lähimmäisenrakkauden pienen rovon”* lähetyspäivänä. Sen ansiosta voimme yhdessä koko kirkon kanssa viedä hengellistä ja aineellista apua niille, jotka sitä kaikkein kipeimmin tarvitsevat. Meidän rukouksemme ja lahjoituksemme auttavat tukemaan kirkkoja, sairaaloita, kouluja ja kutsumuksia maissa, joissa kirkko on uusi, vasta perustettu tai köyhä. Se on tilaisuutemme osoittaa rakkautta ja solidaarisuutta veljiämme ja sisariamme kohtaan, jotka jakavat kanssamme saman uskon.

Ekumeeninen lähetyspyhä

Täällä Suomessa lokakuun toisena viikonvaihteena (12.-13.10.) katolilaiset, ortodoksit ja luterilaiset viettävät yhdessä ns. ekumeenista lähetyspyhää, jonka teema on tänä vuonna ”kiitollisuus” mm. Suomen Lähetysneuvoston 100-vuotisjuhlan johdosta. Olemme nauttineet edelläkävijöiden työn hedelmistä, ja olemme vuorollamme edistämässä evankeliumin leviämistä kansojen keskuuteen. On syytä kiittää Jumalaa uskon lahjasta ja siitä, että Suomi on jo siirtynyt vastaanottavan lapsen asemasta aktiivisesti toimivan aikuisen asemaan.

Niin kuin paavi Franciscus toivoo, että erityinen lähetyskuukausi lokakuussa 2019 auttaa meitä uudistamaan missionaarista tehtäväämme, niin Suomen Lähetysneuvoston 100-vuotisjuhla on jälleen tilaisuus löytää uudelleen meille uskossamme annettu aarre ja tehtävä, joka meidän on kiitollisina välitettävä eteenpäin tulevaisuuteen. Olemme kutsutut todistamaan uskollisesti yhteisestä kasteestamme arkielämän keskellä. Paavi Franciscus on vakuuttunut siitä, että marttyyrien veri on jotakin sellaista, joka yhdistää meitä kristittyjä ja joka vielä lahjoittaa meille täyden yhteyden.

Hiippakunnan lähetystyöasioiden hoitaja
isä Tri Nguyen

Kolehdit kerätään 20. lokakuuta 2019 kaikissa messuissa kirkon lähetystyön hyväksi.

Muut avustukset suoraan hiippakunnan lähetysavustustilille:
FI09 1745 3000 1270 60
Tilille voi tehdä lahjoituksia viitteellä 5005.

* * *

Rukous lähetystyön puolesta

Jumala, sinä haluat, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan sinun totuutesi. Katso kypsän viljasatosi runsautta ja lähetä pelloillesi työntekijöitä, jotta evankeliumia saarnattaisiin kaikille luoduille. Tätä pyydämme Herramme Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi, kautta, joka kanssasi elää ja hallitsee Pyhän Hengen yhteydessä, Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

(Roomalainen messukirja, messu evankeliumin levittämisen puolesta, A, päivän rukous, s. 927)

Artikkeleita

Helsinki – Turku – Kouvola – Helsinki – pieni ympyrä sulkeutuu

Isä Jean Claude – katedraalimme uusi kirkkoherra

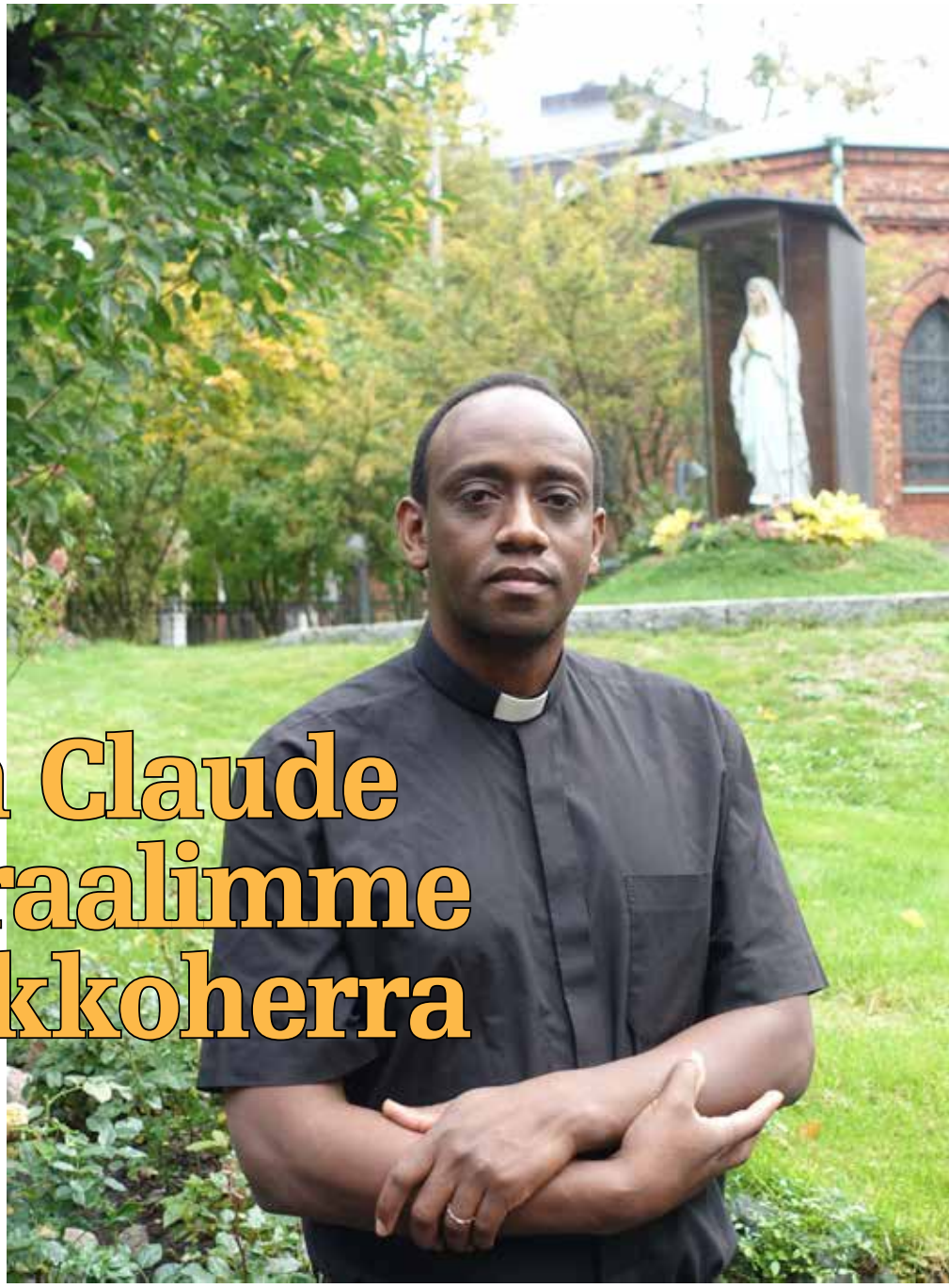

TUULA LUOMA OP

Jean Claude Kabeza on syntyisin Ruandasta, missä hän eli turvallisen lapsuuden katolisessa kodissa. Hänen isänsä oli apulaislääkäri ja äitinsä opettaja. Perhe muutti isän ammatin mukana, ja Jean Claude muistaa varsinkin kauniin, punatiilisen talon ja siellä viettämänsä onnelliset ajat.

Pakolaiseksi

Vuonna 1994 hänen elämänsä romahti, kun Ruandassa puhkesi verinen kansanmurha. Sadan päivän aikana raaoissa väkivaltaisuuksissa menetti henkensä arviolta 800 000 ihmistä, miehiä, naisia ja lapsia. Jean Claude perheensä kanssa pakeni maasta ensin Kongon demokraattiseen tasavaltaan, Kongon tasavaltaan ja sieltä Kameruniin. Suomeen hän ja hänen perheensä pääsivät kiintiöpakolaisina vuonna 2005. Äiti ja kolme sisarusta asuvat myös Suomessa, kaksi on naimisissa Ranskassa, yksi Ruotsissa ja yksi Belgiassa.

”Kun menettää kotinsa, oman kotimaan ja melkein kaiken, on sitä vaikea uskoa. Sitä kysyy itseltään, miksi tämä tapahtuu minulle. Sitä kysyy, mitä minulle tapahtuu. Pakolaisuus vie voimat. Uusi elämä on aloitettava nollasta”, sanoi Jean Claude haastattelussa vuodelta 2017, jolloin hänestä oli juuri tehty Pyhän Ursulan seurakunnan kirkkoherra.

Suomeen

Papiksi pääseminen oli hänen lapsuutensa suuri haave. Kodin vahvasti uskonnollinen katolisuus sai hänet haluamaan papiksi, jotta voisi auttaa ihmisiä. Kun perhe pääsi Kameruniin, hän aloitti opinnot seminaarissa. Siellä hän ehti opiskella filosofiaa 1,5 vuotta ennen Suomeen tuloaan. Silloin hiippakuntamme piispa Józef Wróbel SCJ kehotti häntä ensimmäiseksi

Artikkeleita

opiskelemaan suomen kieltä, ja niin Jean Claude tekikin valmistuen samalla sairaanhoitajaksi.

Suomen kansalaisuuden Jean Claude Kabeza sai vuonna 2010. Täällä hänen pappiskutsumuksensa myös syveni, ja hänen ja isä Guy Barbier'n välille syntyi luja ja vahva side, ei vähiten yhteisen kielen, ranskan, ansiosta. Isä Guy oli hänelle hengellinen isä, opastaja ja opettaja, jota hän edelleen muistaa lämpimästi. Piispa Wróbel kehotti häntä myös tutustumaan Pradon seminaariin, missä isä Guy oli aikanaan itse opiskellut.

Jean Clauden viettämä kesä Henrikissä toi hänelle runsaasti ystäviä, ja kun sitten piispa Teemu lähetti hänet hiippakunnan pappiskandidaattina Ranskaan ja Lyonin seminaariin, ystäviä jäi tänne paljon. Pappisseminaarin muut opiskelijat ja opettajat olivat erittäin kiinnostuneita kuulemaan isä Guystä, etenkin he halusivat kuulla isä Guyn toiminnasta Suomessa ja Virossa sekä hänen monista käynneistään Venäjällä. Jean Claude käänsi heille ranskaksi täällä keräämiään ja saamiaan tietoja ja kertoi myös isä Guyn yhteyksistä Emmaus-liikkeeseen.

Papiksi ja kirkkoherraksi

Jean Claude vihittiin diakoniksi huhtikuussa 2016, ja Henrikin seurakunta odotti innoissaan näkevänsä hänet usein alttarilla. Aina ei kuitenkaan käy niin kuin toivotaan, ja uunituore diakoni joutuikin lähtemään Turkuun, missä isä Peter Gebara SCJ kaipasi kipeästi apulaista. Pyhän Marian kirkossa vietetyn pappisvihkimyksen jälkeen isä Jean Claude palasi takaisin Turkuun kappalaiseksi. Hän oli täynnä nöyryyttä ja hiukan pelkoakin, kun piispa sitten syyskuussa 2017 nimitti hänet Kouvolan kirkkoherraksi. "Olin aivan kauhuissani, ei tämä voi olla totta, enhän minä tiedä enkä osaa mitään" hän sanoi. "Mutta sitten aloin ajatella, että kun piispa käskee, niin täytyy totella, ja Jumala antaa voimia. Myös muut papit, joiden kanssa puhuin, auttoivat paljon, ja seurakuntalaiset. Me olemme yksi perhe, ja Kouvolassa seurakunta auttoi paljon."

Isä Jean Claude Kabeza saarnaa Pyhän Henrikin katedraalissa.

Kuitenkaan hän ei ollut Kouvolassa kuin pari vuotta, kun piispa jälleen yllätti hänet nimittämällä hänet katedraaliseurakunnan kirkkoherraksi. "Ei voi olla totta, minä ajattelin, Henrik on suuri ja tärkeä, ja minä en vielä osaa mitään, on niin paljon tehtävää... mutta sitten puhuin taas piispan ja muiden pappien kanssa, ja sain rohkeutta. Kun antaa itsensä Jumalan käsiin, niin hän auttaa ja antaa voimia. Ja seurakuntalaiset ovat ottaneet minut hyvin vastaan, heistä saan paljon rohkeutta. Yritän kovasti tutustua ihmisiin, vaikka seurakunta onkin kovasti muuttunut näiden vuosien aikana. On tullut paljon lisää ihmisiä, eri maista ja kulttuureista, messuja on paljon, työtä on paljon... mutta isä Marco on auttanut ja neuvonut minua, ja myös muut papit, ja seurakuntalaiset... Tarvitsen paljon tukea ja paljon rukouksia!"

Pappeuden lahja

Isä Jean Claude on täynnä nöyryyttä uuden tilanteen edessä. Olla pappi on hänelle suuri Jumalan lahja ja kutsu. Hän haluaa kaikin mahdollisin tavoin olla ihmisten tukena, sillä hän on nähnyt, miten hukassa monet ihmiset ovat. Hänessä hiippakunta on saanut hyvän papin, joka on nähnyt ja kokenut paljon, jolla on edellytyksiä ymmärtää niitä ongelmia, joita tässä pienes-

Jatkuu seuraavalla sivulla

Artikkeleita

Jatkoa edelliseltä sivulta

sä monikulttuurisessa hiippakunnassa esiintyy. Hänellä on myös herkkä korva niille, joiden elämä ei aina jaksa seurata kirkon opetuksia. Hän kantaa huolta kirkkoon liittyvien opetuksesta, haluaa panostaa lapsiin ja nuoriin, unohtamatta senioreja, joiden elokuiseen kokoukseen hän jo Henrikissä osallistui. Johdantokurssilla hänen huomionsa kiintyi siihen, miten runsaasti miehiä oli tullut opetukseen, ja miten monet olivat jo aikuisia, kypsiä miehiä ja naisia.

”Kaikkein tärkein on messu, herkkyys Jumalan äänelle”, hän sanoo. ”Kirkkoherran tehtävänä on Jumalan sanan julistaminen, sielunhoito, sakramenttien viettäminen... ihmisten kuunteleminen, auttaminen ymmärtämään muita... vihalle ja väkivallalle ei saa koskaan antaa periksi, viha voidaan voittaa vain anteeksiannolla.”

Isä Jean Claude ei päässyt vihaa pakoon Suomessakaan, hän oli Turussa, kun siellä tapahtui terrori-isku torilla ja kaksi ihmistä kuoli. ”Vihalle ei saa koskaan antaa periksi” hän sanoo. ”Ei koskaan!” Joudumme lähes päivittäin lukemaan terroriteoista eri puolilla maailmaa, ihmiset ahdistuvat kun eivät voi tehdä mitään. ”Mutta rukoilla voi aina, rukouksella on ihmeellinen voima!” sanoo isä Jean Claude. ”Rukoilkaa puolestani”, hän sanoo vielä haastattelun lopuksi. Ja sitä me teemme, sillä tiedämme, että hän rukoilee meidän puolestamme!

Tuula Luoma OP

Avioliitto

On kulunut 20 vuotta Suomen Ekumeenisen Neuvoston ja Suomen Islamilaisen Yhdyskunnan kädenojennusvihkon julkaisemisesta.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 20 vuotta siitä, kun Suomen Ekumeenisen Neuvoston ja Suomen Islamilaisen Yhdyskunnan yhteinen ei-virallinen asiakirja muslimin ja kristityn avioliittoa koskevista uskonnollisista kysymyksistä julkaistiin. Vihkon saatesanoissa korostetaan, että se on ensimmäinen yritys kädenojennukseksi ja tueksi niille, jotka miettivät muslimin ja kristityn välisen avioliiton solmimista ja haluavat lisätietoja asioista, joita pitäisi ottaa huomioon tai joihin olisi hyvä varautua. Vihkon on laatinut Suomen kristillisten kirkkojen, yhteisöjen ja seurakuntien muodostama Suomen ekumeenisen neuvoston kansainvälisten asioiden jaosto yhteistyössä Suomen Islamilaisen Yhdyskunnan edustajien kanssa. Tekstin on laatinut työryhmä Veli-Pekka Järvinen, Pentti Laukama, Isra Lehtinen ja Hannu Lounela asiantuntijoiden avustamana.

Muslimin ja kristityn avioliitossa yleisintä on, että mies on muslimi ja nainen kristitty. Vihkon lähtökohta on uskonnollinen: kyse on kahden yksijumalaiseen uskontoon kuuluvan ihmisen liitosta, joka on kaksikulttuurinen ja onnistuessaan rikkaus.

Islamin ja kristinuskon perusta

Molemmat uskonnot ovat levinneet lähes kaikkialle maailmaan. Ne ovat peräisin taivaallisesta ilmoituksesta ja ovat maailman suurimmat uskontokunnat. Kristittyjä on kaksi miljardia ja muslimeja noin 1,2 miljardia (1999). Muslimit luokitellaan usein sunni- ja shiiamuslimeihin, ja sunneja arvellaan olevan noin 90 prosenttia, shiioja 10 prosenttia. Termit ovat puutteellisia ja varsinkin sunnit kutsuvat itseään vain muslimeiksi ilman etuliitettä. Ihminen, joka seuraa islamia, on muslimi.

Rukoillessaan muslimi puhdistaa itseään epäpuhtauksista, synneistä. Synti tarkoittaa tietoista Jumalan lain rikkomusta. Jumalan, Allahin, ydinsanoma on: uskokaa yhteen Jumalaan ja palvelkaa häntä. Ensimmäinen ihminen Aadam oli myös ensimmäinen profeetta. Jotkut profeetat toivat myös Jumalan Kirjan: Mooses Tooran, Daavid Psalmit ja Jeesus evankeliumin. Koraani on Jumalan lähettämistä kirjoista viimeisin ja täydellisin, jonka Jumala ilmoitti profeetta Mohammedille (571-632 jkr.). Allah on rakastava Jumala, jonka ominaisuuksia ovat armeliaisuus, armahtavaisuus, oikeudenmukaisuus ja viisaus. Hän on myös tuomari, mutta oikeudenmukainen. Usko ja teot kuuluvat yhteen, ja teot konkretisoituvat viidessä pilarissa, jotka ovat uskontunnustus, rukous, paasto, almut ja pyhiinvaellus.

Suomessa väestöstä yli 90 prosenttia kuuluu kirkkoihin ja kristillisiin yhteisöihin. Valtaosa on luterilaisia. Kaikkia kirkkokuntia yhdistää usko yhteen Jumalaa kolmessa persoonassa: Isään, Poikaan ja Pyhään Henkeen. Jumala on kaikkivaltias taivaan ja maan luoja ja elämän lähde, jokaisen ihmisen Isä. Jumala antoi Mooseksen kautta kymmenen käskyn lain, jonka Jeesus kiteytti rakkauden kaksoiskäskyyn (Matt. 22:37-40). Synti on kymmenen käskyn ja rakkauden kaksoiskäskyn rikkomista. Se rikkoo ihmisen suhteen sekä Jumalaan että toiseen ihmiseen. Jumalasuhteen korjaamiseen ihminen tarvitsee armoa ja anteeksiantamusta. Siksi Jumala lähetti Poikansa Jeesuksen, joka avasi syntisille tien Jumalan yhteyteen sovittamalla maailman synnin ristinkuoleman kautta. Raamattu on kristittyjen pyhä kirja, joka jakautuu kahteen pääosaan, Vanhaan ja Uuteen testamenttiin. Vanha testamentti on kirjoi-

Artikkeleita

muslimin ja kristityn välillä

tettu ennen Jeesuksen ihmiseksi syntymistä, Uusi testamentti Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen. Kristityt tulkitsevat Raamatun kirjoituksia sen keskuksen, Jeesuksen Kristuksen ja rakkauden kaksoiskäskyn, näkökulmasta

Uskonnolliset juhlat ja perhe

Islamilainen kalenterivuosi määräytyy kuunkierron mukaan, ja on siten 10-11 päivää lyhyempi kuin aurinkovuosi. Vuodessa on kaksi suurta uskonnollista juhlaa, jotka ovat paaston päättymisen juhla ramadan-paastokuukauden päätyttyä ja uhrijuhla, joka on pyhiinvaelluskuun 10. päivänä noin kaksi kuukautta paaston päättymisjuhlan jälkeen. Juhlapäivien merkitys nivoutuu uskonnon perusasioihin.

Kristillisen kirkkovuoden tärkeimmät juhlat ovat pääsiäinen Kristuksen ylösnousemuksen ja joulu hänen syntymänsä muistona. Monissa kristillisissä yhteisöissä tunnetaan myös pyhiinvaelluksen perinne.

Islamilainen yhteiskunta rakentuu perheen varaan. Siellä huipentuvat sosiaalinen ja hengellinen elämä; perhe on ikään kuin yhteiskunta pienoiskoossa ja heijastaa islamin ihanteita. Perheessä opitaan toisten huomioon ottaminen ja hyveet, kuten rakkaus, myötätunto, ystävällisyys ja armo, kunnioitus ja oikeudenmukaisuus sekä myös se, mikä on sallittu ja kielletty. Seksuaalinen suhde hyväksytään vain naisen ja miehen välillä avioliitossa.

Islamissa perhe on laajempi käsite kuin Suomessa. Ydinperheen lisäksi perheeseen kuuluvat myös isovanhemmat ja lähisukulaiset, kuten enot, sedät ja tädit sekä sisaren ja veljen lapset. Perhe on yksilön moraalinen tuki ja turva koko elämän ajan ja sillä on kiinteät siteet. Avioliiton päätarkoitus on lasten hankkiminen ja kasvattaminen. Lapset ovat Allahin lahja ja luottamuksen osoitus, ja heidän uskontonsa määräytyy isän mukaan. Abortti hyväksytään vain äidin hengen pelastamiseksi. Avioero on sallittu, kun muut ratkaisumallit ovat epäonnistuneet, mutta sitä ei pidetä suotavana.

Kristinuskon mukaan kristitty avioituu ensi sijassa kristityn kanssa. Kristitty mies tai kristitty nainen voi kuitenkin ottaa puolisokseen toista uskontoa edustavan henkilön. Rakkauden kaksoiskäsky kiteyttää, miten aviopuolisot suhtautuvat toisiinsa. Puolisot sitoutuvat eliniäkseen rakastamaan toisiaan ja jakamaan seksuaalisuutensa vain toistensa kanssa. Lapset kasvatetaan kristityiksi ja kunnioittamaan kristillisiä arvoja.

Avioliiton solmiminen

Muslimimiehen ja kristityn naisen avioliitossa kaksi ihmistä kohtaa, mutta se ei aina onnistu. Silloin syynä voi olla kulttuurien yhteentörmäys. Monet liitot onnistuvat ja niissä vallitsee silloin molemminpuolinen kunnioitus. Esiin nousevat ongelmat voivat olla esimerkiksi seuraavanlaisia: pari ei ehkä ole ehtinyt harkita, sopivatko he todella yhteen. Vaimo haluaa säilyttää elintapansa ja harrastuksensa, joita aviomiehen voi olla vaikea hyväksyä. Vaimon sianlihan syönti ja alkoholin nauttiminen voivat olla ongelma miehelle. Vaimon aikaisemmat seurustelusuhteet voivat myös nousta ongelmaksi, sillä islamissa esiaviolliset suhteet ovat kiellettyjä sekä miehelle että naiselle. Myös tiedon puute toisen kulttuurista voi mutkistaa liittoa.

Avioliittoon aikovien on yhdessä pyydettävä avioliiton esteiden tutkintaa siltä väestörekisterin pitäjältä, jonka rekisteriin jompikumpi heistä on merkitty. Evankelis-luterilaiseen ja ortodoksiseen kirkkoon kuuluvalla se on oman seurakunnan kirkkoherra, muuhun uskontokuntaan kuuluvilla maistraatti. Avioliitto solmitaan joko kirkollisena tai siviilivihkimisenä. Evankelis-luterilainen kirkko ei toimita kristityn ja muslimin kirkollista vihkimistä, mutta se voi siunata solmitun avioliiton. Lapsen uskonto määräytyy äidin mukaan, ellei toisin ole sovittu, ja jos äiti on suomalainen, lapsi saa äidin kansalaisuuden syntyipä hän missä tahansa.

Olin SEN:in kansainvälisten asioiden jaoston jäsenenä etuoikeutettu ja tunnen kiitollisuutta, että sain osallistua tämän kaukonäköisen ja tärkeän vihkon laatimiseen. Tuon ajan jälkeen kristityn ja muslimin välisiä liittoja on solmittu todennäköisesti enemmän. Pentti Laukaman asiantunteva ja luonteva toiminta kokouksissa sekä Suomen Islamilaisen yhdyskunnan imaami Khodr Chehabin ja opettaja/tiedottaja Isra Lehtisen tapaaminen jäivät unohtumattomina mieleen.

Elina Grönlund, obl.OSSS

Artikkeleita

Vuorisaarnan autuaaksijulistukset

ja niiden konteksti varhaisten fransiskaaniveljien elämässä

PAULI ANNALA

Pyhän Franciscuksen kootut kirjoitukset ilmestyivät Seppo A. Teinosen suomennoksena *Hengen tie*-sarjassa (nro 4) otsikolla *Kutsu köyhyyteen* (Helsinki: Kirjaneliö 1981). Vaikka kirjoituskokoelma onkin pantu Franciscuksen nimiin, on kuitenkin aiheellista muistaa, ettei kaikki siihen koottu kirjallinen aineisto ole suoraan pyhän Franciscuksen kynästä. Esimerkiksi Vähäisimpien veljien ensimmäinen sääntö (lat. *Regula non Bullata*), joka muotoutui lopulliseen muotoonsa vuosien 1210-1221 välisenä aikana, oli Franciscuksen ja hänen kumppaniensa yhteinen projekti, johon miltei jokainen Franciscuksen seuraan liittynyt veli painoi oman puumerkkinsä. Ensimmäinen sääntö oli yhteisen sitoutumisen ilmaus, jonka laadintaan jokainen veli otti osaa. Samaa voidaan sanoa myös kehotussanoista (lat. *Verba admonitionis*), joita varhaisten veljien kirjoituksiin sisältyy yhteensä 28. Sitä mukaa kun veljien lukumäärä kasvoi, he alkoivat kokoontua säännöllisesti jokakeväiseen helluntaikapituliin; näissä yhteisissä kokoontumisissa he vaihtoivat kuulumisia ja työstivät yhteistä sääntöään. Tämän varsinaisen työn lisäksi veljet sorvasivat lyhyitä ja ytimekkäitä kehotussanoja, joihin he kiteyttivät niitä kokemuksia ja opetuksia, joita he olivat Assisin ja sen lähiympäristön työelämästä saaneet. Kirjoitustaitoiset veljet kokosivat näitä sitten yhteen ja näin ne ovat säilyneet jälkipolville ”kehotussanojen” nimellä.

Varhaisten veljien kirjoituksista löytyy yhdeksän suoraa viittausta Jeesuksen Vuorisaarnan autuaaksijulistuksiin. Mutta ennen kuin tarkastelemme niitä lähemmin, on aiheellista tuntea niiden *Sitz im Leben* eli se konteksti, jossa varhaiset veljet antoivat niille oman tulkintansa ja merkityksensä. Millainen asema Vuorisaarnan autuaaksijulistuksilla varhaisten veljien arkisessa elämässä oli ja miten he niitä tulkitsivat? Voidaksemme vastata näihin kysymyksiin meidän on perehdyttävä siihen elämänmuotoon, johon varhaiset veljet olivat sitoutuneet; toisin sanoen, meidän on kysyttävä itseltämme, mitä varhaiset veljet tarkoittivat sillä köyhyydellä, johon he aikansa ihmisiä kutsuivat.

Fransiskaanisen köyhyyden tulkinta perustuu siihen, että rikas ja yltäkylläinen Jumala on Pojassaan tullut köyhäksi. Apostoli Paavali muotoilee tämän fransiskaanisen köyhyystulkinnan näin: ”Tehän tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon: hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään” (2. Kor. 8:9). Alkuperäisen fransiskaanisen köyhyyden ymmärtäminen edellyttää sitä, että lähestymme sitä Kristus-keskeisestä näkökul-

masta. Jumalan Pojan köyhyys rikastuttaa, koska se murtaa ihmisen itsekkään luonnon ja kutsuu jakamaan niitä luomisen rikkauksia, joita Jumala sulasta hyvyydestään ja rakkaudestaan meille tarjoaa. Franciscus itse lausuu julki veljestönsä kristologisen köyhyystulkinnan Ensimmäisen kirjeensä alussa näin:

> Tämän Isän Sanan, niin arvokkaan, niin pyhän ja kunniakkaan, korkein Isä lähetti taivaasta pyhän enkelinsä Gabrielin välityksellä pyhän ja kunniakkaan Neitsyen Marian kohtuun. Ja tämän kohdusta hän otti omakseen meidän raihnaan ihmisyytemme tosi lihan [*carnem humanitatis et fragilitatis nostrae*]. Vaikka hän oli rikas yli kaiken määrän, hän halusi valita maailmassa köyhyyden yhdessä autuaan Neitsyen, Äitinsä kanssa" (Kutsu köyhyyteen, s. 83-84).

Jumala tuli Pojassaan veljeksemme, jotta me oppisimme tuntemaan veljeyttä ja sisaruutta keskenämme ja ammentamaan ja rikastumaan Jumalan Pojan köyhyydestä. Ensimmäisen sukupolven fransiskaanit eivät surkutelleen omaa köyhyyttään, vaan he ihailivat, kunnioittivat ja palvoivat Jumalan Pojan köyhyyttä. Se valloitti heidät niin, että he olivat valmiita luopumaan omastaan ja jakamaan tätä rikastuttavaa kokemusta muiden kanssa. Kieltäytyessään vaihtamasta rikkaan Luoja-Jumalan hyvyyksiä rahalla veljet olivat kyllä rahattomia, mutta köyhiä he eivät olleet! Sitä vastoin he elivät arkista elämäänsä Jumalan Pojan rikastuttavassa köyhyydessä.

Sacrum Commercium Sancti Francisci cum Domina Paupertate on varhainen, vuodelta 1229 peräisin oleva teksti, joka on ilmestynyt myös Seppo A. Teinosen kääntämänä Kristillisen mystiikan klassikot -sarjassa (nro 4, Helsinki 1985) otsikolla *Pyhän Franciscuksen romanssi rouva Köyhyyden kanssa.* Se alkaa kuvauksella, joka kertoo meille jotakin olennaista siitä, millaiseen elämäntapaan ensimmäisen sukupolven veljet olivat sitoutuneet.

> On lukuisia ja erinomaisia hyveitä, jotka valmistavat ihmisestä sijan ja majan Jumalalle ja osoittavat muita paremman ja helpomman tien, jolla hän voi vaeltaa ja päästä Jumalan luo. Niiden joukossa pyhä Köyhyys kohoaa ensisijaiseen asemaan ja ylittää erityisellä armollaan toisten maineen. Se on näet kaikkien hyveiden perustus ja niiden vartija, ja sillä on sekä asemaltaan että nimeltään oikeutetusti ensimmäinen sija evankeliumin hyveiden joukossa.
> . . . Muille hyveille taivasten valtakunta kuuluu vain luvattuna, kun taas köyhyys saa sen omakseen viipymättä. [Jumalan Poika, hyveiden Herra ja kunnian Kuningas] näet sanoi: *Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta* (suom. s. 71).

Köyhä ihminen on kuin tyhjä ja avoin astia, valmis ottamaan vastaan sisältönsä ulkopuolelta. Täysinäiseen astiaan on vaikea ahtaa mitään uutta; hengessään köyhä ihminen on sitä vastoin avoin ottamaan vastaan kaikki Jumalan valtakunnan rikkaudet. Ensimmäisen säännön rahan vastaanottamista käsittelevä 8. luku edustaa *Säännön* redaktiohistorian varhaista vaihetta, mikä tarkoittaa, että veljet ovat muotoilleet sen Assisin työelämästä saamiensa kokemusten pohjalta. Raha ei ole se vaihdon väline, jolla taivasten valtakunnassa elämän hyvyyksiä (lat. *bona)* vaihdetaan. Niinpä veljet sorvasivat varhaisen säännön 8. lukuun lauseen: "Varokaamme me, jotka olemme jättäneet kaiken, ettemme niin mitättömän kuin rahan tähden menettäisi taivasten valtakuntaa" (suom. s. 44). *Sacrum commercium* -teoksen avaus tarjoaa meille edustavan esimerkin siitä, millainen oli se konkreettinen tilanne, jossa Vuorisaarnan ensimmäinen autuaaksijulistus – Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta – sai varhaisten veljien elämässä merkityksensä ja miten he siihen vedoten motivoivat elämäntapaansa, jossa kolikoita ei käytetty vaihdon välineenä.

Autuaaksijulistukset Kehotussanojen kokoelmassa

Kehotussanojen kokoelmassa on neljä viittausta Vuorisaarnan autuaaksijulistuksiin. Ensimmäinen löytyy kehotussanasta nro 13. Keskusteltuaan yhteisissä kapituleissa siitä, mitä Jeesus mahtaa tarkoittaa julistaessaan kärsivälliset autuaaksi (Matt. 5:5), veljet päätyivät seuraavaan: ainoastaan sellainen ihminen, jonka elämässä kaikki ei tapahdukaan niin kuin hän itse tahtoo, oppii ymmärtämään, mitä Jeesus kärsivällisyyden hyveellä tarkoittaa. Ihminen, jonka elämässä kaikki asiat tapahtuvat hänen tahtonsa mukaisesti, ei vielä tiedä kärsivällisyydestä yhtään mitään. Kehotus saattaa ensi kuulemalta vaikuttaa triviaalilta. Mutta kun sen opetusta arvioi vallitsevan konsumeristisen elämäntavan eetoksen näkökulmasta, jossa ihmiset pitävät itsestään selvänä sitä, että tavaroiden ja palvelujen tuottajat tyydyttävät heidän tarpeensa nopeasti ja tehokkaasti, varhaisten veljien oivallus ei enää vaikutakaan niin naiivilta.

Ensimmäisen säännön luku 14 edustaa säännön redaktiohistorian varhaisinta vaihetta; sen tyyppinen Raamatun lainauksista koostunut paperi Franciscuksella oli mukana, kun hän ensimmäisten veljiensä kanssa lähti vuonna 1209 (tai 1210) hakemaan elämäntavalleen paavillista hyväksyntää. Kyseissä luvussa veljien missionaarista toimintaa luonnehditaan mm. seuraavasti:

> Kun veljet vaeltavat halki maailman, he eivät saa ottaa mukaansa matkalle mitään, ei kukkaroa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa eikä sauvaa. Ja jokaisessa talossa, johon he astuvat, he sanokoot ensiksi: Rauha tälle talolle… Älköötkö he tehkö pahalle vastarintaa, vaan jos joku lyö heitä poskelle, tarjotkoon hänelle toisenkin (suom. s. 49).

Kun hengen köyhyyteen opastavaa 14. kehotussanaa lukee edellä lainatun Ensimmäisen säännön 14. luvun valossa, lukijan on helppo ymmärtää, miten varhaiset veljet Vuorisaarnan ensimmäistä autuaaksijulistusta – Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta – tulkitsivat ja miksi he sen avulla selvisivät kunnialla monista arkisen elämän haasteista ja ristiriitatilanteista. Ensimmäisen säännön muotoutumista koskeva tutkimus on osoittanut, että luvussa 4 lainattu kultainen sääntö oli var-

Jatkuu seuraavalla sivulla

Artikkeleita

Jatkoa edelliseltä sivulta

haisimmissa käsikirjoituksissa ainoastaan muodossa ”mitä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää tekin heille”. Konkreettisessa elämässä kohtaamansa nurjan ja väkivaltaisenkin kohtelun seurauksena veljet lisäsivät sääntöön kultaisen säännön kielteisen muodon: ”mitä et halua tapahtuvan itsellesi, älä tee sitä toiselle” (suom. s. 40). Edellä sanotun pohjalta meidän on helpompi ymmärtää, mistä 14. kehotussana puhuu:

> Autuaat ovat hengessä köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. On monia, jotka ovat innolla paneutuneet rukouksiin ja jumalanpalveluksiin ja harjoittavat monenlaista pidättyvyyttä ja muuta ruumiinsa kurittamista mutta jotka heti loukkaantuvat ja joutuvat kuohuksiin yhdestäkin sanasta, joka näyttää tekevän vääryyttä heidän lihalleen… Nämä eivät ole hengessä köyhiä, sillä ken on todella hengessä köyhä, se vihaa itseään ja rakastaa niitä, jotka lyövät häntä poskelle (suom. s. 30).

Seuraava 15. kehotussana koskee seitsemättä autuaaksijulistusta: ”Autuaita rauhantekijät: he saavat Jumalan lapsen nimen” (Matt. 5:9). Kehotussana kuuluu kokonaisuudessaan seuraavasti: ”Ne ovat todella rauhantekijöitä, jotka keskellä kaikkea mitä saavat kärsiä tässä maailmassa säilyttävät rauhan hengessään ja ruumiissaan rakkaudesta Herraamme Jeesukseen Kristukseen” (suom. s. 30). Vain sellainen ihminen, joka on löytänyt pysyvän rauhan Kristuksessa, voi säteillä rauhaa ympäristöönsä. Tämä on kehotussanan varsinainen viesti. Lisää syvyyttä se saa, kun palautamme mieliimme, mitä pyhä Franciscus teki viidennen ristiretken aika syyskuussa 1219, jolloin hän vierailli rauhalähettilään ominaisuudessa al-Faraskurin kylään leiriytyneen sulttaani al-Kamilin luona. Franciscuksen vierailun tulkitseminen sulttaanin käännyttämisyrityksenä ei pidä paikkaansa, vaan se on ymmärrettävä osana Franciscuksen Kristus-keskeistä rauhanohjelmaa!

Kuudennessa autuaaksijulistuksessa Jeesus julistaa autuaaksi sydämeltään puhtaat, sillä he saavat nähdä Jumalan. Kehottaessaan toisiaan pitämään sydän puhtaana veljet muistuttivat toisiaan siitä, että Kristuksen seuraamisen tielle astunut ”halveksii maallisia ja etsii taivaallisia eikä hän milloinkaan lakkaa puhtain sydämin palvomasta Herraa, elävää Jumalaa ja pitämästä häntä silmissään” (suom. s. 31). Tämä tarjoaa osuvan esimerkin siitä, miten veljet kykenivät pitämään kiinni kontemplatiivisen elämänmuodon ihanteista, vaikka he eivät paenneetkaan maailmaa luostarin muurien sisälle. Kehotussana osoittaa, miten varhaiset veljet onnistuivat yhdistämään jokapäiväisessä kilvoituselämässään aktiivisen ja kontemplatiivisen elämän (vrt. Joh 17:15).

”Pyhä Franciscus vastaanottaa stigmat”, maalaus Meester van Hoogstraten, n. 1510, Pradon taidemuseo, Madrid.

Autuaaksijulistukset *Ensimmäisessä* ja *Toisessa säännössä*

Vuorisaarnan autuaaksijulistusten lainauksia sisältyy Ensimmäiseen sääntöön kolme. Ne kaikki esiintyvät lähetystyötä ja sen menetelmiä käsittelevässä 16. luvussa, jonka otsikko on ”Niistä, jotka lähtevät saraseenien ja muiden uskottomien keskuuteen”. Säännön alkupuoli sisältää neuvoja siitä, miten veljien tulee käydä kahdella tavalla hengellistä keskustelua uskottomien kanssa. Näiden lähetystyöstä saatujen myönteisten kokemusten jälkeen sääntö muistuttaa veljiä myös niistä vaaroista ja vaikeuksista, joita jokainen lähetystyöhön antautunut joutuu kohtaamaan:

> Rakkaudesta Herraamme Jeesukseen Kristukseen heidän [veljien] on antauduttava alttiiksi sekä näkyville että näkymättömille vihollisille, sillä Herra sanoo: Joka kadottaa elämänsä minun tähteni, pelastaa sen iankaikkiseen elämään (Luuk. 9:24 ja Matt. 25:46). Autuaita ovat ne, jotka kärsivät vainoa vanhurskauden tähden, sillä heidän on taivasten valtakunta (vrt. 8. autuaaksijulistus Matt. 5:10; suom. s. 50).

Artikkeleita

Heti perään Ensimmäisen säännön 16. luku lainaa myös 9. yhdeksättä autuaaksijulistusta: ”Autuaita olette te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa sinä päivänä, sillä palkka, jonka te taivaassa saatte, on suuri (Matt. 5:11-12; suom. s. 50-51).

Paavillisella bullalla vuoden 1223 marraskuussa vahvistettu Toinen sääntö viittaa Vuorisaarnan autuaaksijulistuksiin vain kerran, veljien oikaisemista käsittelevässä 10. luvussa. Kehotettuaan ensin veljiä ”kavahtamaan kaikkea ylimielisyyttä, kunnianhimoa, kateutta, ahneutta, tämän maailman huolia ja murheita, panettelua ja napisemista”, Franciscus jatkaa:

> Ja ne, joilla ei ole oppineisuutta, älkööt välittäkö sen tavoittelemisesta vaan pitäköötsilmällä sitä, mitä heidän tulee kaivata yli kaiken, nimittäin että heillä olisi Herran Henki ja tämän pyhä vaikutus ja että he rukoilisivat häntä puhtain sydämin, säilyttäisivät nöyryyden ja kärsivällisyyden vainon ja sairauden aikana ja rakastaisivat niitä, jotka vainoavat ja moittivat ja syyttävät meitä, sillä Herra sanoo:… Autuaita ovat ne, jotka kärsivät vainoa vanhurskauden tähden, sillä heidän on taivasten valtakunta (vrt. Matt. 5:10; suom. s. 72).

Esiintymät *Luotujen ylistys* -hymnissä

Vaikka Franciscus ei tunnetussa *Luotujen ylistys* -hymnissään suoraan viittaa Vuorisaarnan autuaaksijulistuksiin, niiden vaikutus tuntuu kuitenkin hymnin 7. ja 8. ylistyksessä:

> Ylistäköön sinua, Herrani, ne jotka antavat anteeksi rakkaudesta sinuun ja kestävät kipua ja koettelemusta. Autuaat ne, jotka kestävät rauhassa, sillä sinulta, Korkein, he saavat kruununsa.
>
> Ylistäköön sinua, Herrani, sisaremme ruumiillinen kuolema, jota yksikään elävä ei voi välttää. Voi niitä, jotka kuolevat kuolemansynnissä. Autuaat ne, jotka kuolema kohtaa pyhään tahtoosi taipuneina, sillä toinen kuolema ei heitä vahingoita (suom. s. 117).

Ne, jotka rakkaudesta Jeesukseen Kristukseen kestävät rauhassa kipua ja koettelemusta, ovat Franciscuksen mukaan autuaita. Ja koska jokainen, joka lähtee seuraamaan Kristusta, joutuu kuolettamaan oman tahtonsa ja alistumaan Herransa tahtoon, hän on jo kuollut kerran. Tällä perusteella Franciscus ajattelee, ettei toinen eli ruumiillinen kuolema voi enää vahingoittaa sitä, joka on Kristuksen tähden kuolettanut oman tahtonsa. Tällaisen ihmisen Franciscus julistaa *Luotujen ylistys* -hymnissä autuaaksi.

Vuorisaarnan autuaaksijulistukset ja fransiskaaninen käsitys hengellisestä kasvusta

Käytyämme läpi kaikki *Kutsu köyhyyteen* -kokoelmassa esiintyvät viittaukset Jeesuksen Vuorisaarnan autuaaksijulistuksiin voimme lopuksi pysähtyä miettimään, millaista hengellisen kasvun ideaa ensimmäisen sukupolven fransiskaanien tekstit heijastelevat.

Yleisvaikutelmana edellä sanotusta välittyy vähintäänkin se, ettei varhaisten veljien elämä ollut suinkaan helppoa. Pyrkiessään seuraamaan alastomana alastonta Kristusta (lat. *nudus nudum Christum sequere*) varhaiset veljet tulivat tuntemaan sen, millaisissa oloissa rahatalouteen siirtymisen myötä köyhyysloukkuun pudonneet ihmiset elivät. Asettuminen köyhien ja vähäväkisten puolelle pani heidät kouluun, jossa he oppivat ymmärtämään, mitä heidän Mestarinsa tarkoitti julistaessaan kärsivälliset autuaaksi. Pyhän Franciscuksen Ensimmäinen kirje kaikille kristityille antaa jonkinlaisen aavistuksen siitä, millainen oli se valtakunta, jota hengessään köyhät olivat rakentamassa: ”Hänen [Kristuksen] veljiä olemme silloin kun teemme hänen taivaallisen Isänsä tahdon. Hänen äitejään olemme silloin kun kannamme häntä sydämessämme ja ruumiissamme… ja kun synnytämme hänet pyhillä teoillamme” (suom. s. 88). Mitä näkyvämmin autuaaksijulistusten sanat muuttuvat teoiksi, sitä paremmin ne kertovat meille siitä, mitä ensimmäisen sukupolven fransiskaanit ymmärsivät hengellisellä kasvulla.

Pauli Annala

KATT & FIDES
Helsingin kirjamessuilla
24.-27.10.2019
osastolla 6s48 –
Tervetuloa!

URKUMUSIIKIN
JUHLAA KATEDRAALISSA

URKUREITA LÄHELTÄ JA KAUKAA

Urkukonsertti Pyhän Henrikin katedraalissa **torstaina** klo **18.00**.

7.11.2019
AGNES GOERKE (Helsinki)

SOCIETAS SANCTI GREGORII MAGNI
gregoriusyhdistys.wordpress.com

GREGORIAANINEN MESSU
Pyhän Henrikin katedraalissa
Sunnuntaina 3.11.2019 klo 13.00
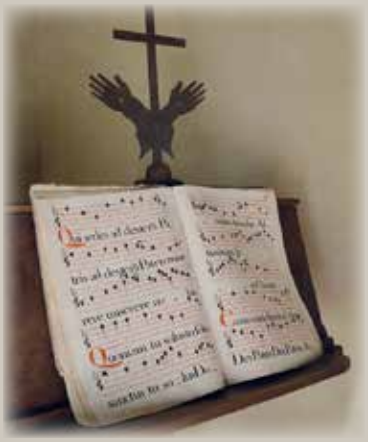
Gregorius-yhdistyksen järjestämiä tridentiinisiä tai joskus ”gregoriaanisia” messuja vietetään Pyhän Henrikin katedraalissa normaalisti aina kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina klo 13.00 (ei kesäkuukausina).

A Tridentine or sometimes a “Gregorian” Mass in Latin is usually celebrated in St. Henry’s Cathedral on the first Sunday of the month at 13.00 (not during summer).

Pohjoismaiden piispojen paimenkirje erityistä lähetyskuukautta 2019 varten

Monien vuosien ajan olemme viettäneet lokakuun loppupuolen sunnuntaina Maailman lähetyspäivää, jolloin rukoilemme lähetystyön puolesta ja keräämme kolehdin maailmanlaajuisen lähetystyön hyväksi. Paavi Franciscus on julistanut lokakuun 2019 erityisesti lähetystyölle omistetuksi kuukaudeksi, jonka tunnuslause on ”Kastetut ja lähetetyt: Kristuksen kirkko lähetettynä maailmaan”.

Lähetystehtävä on uskon sydän. Jo taivaaseen astumisensa päivänä Jeesus Kristus antoi kirkolle tehtävän välittää edelleen Jumalan armoa; hän asetti tuon tehtävän kirkon syntyessä ja todellakin asetti sen kirkon sydämeen:

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti. (Matt. 28:19-20).

Alusta alkaen, jo ennen helluntaita, kirkon syntymää, meille siis annettiin lähetystehtävä. Mutta mitä on lähetystyö?

Viestissään 22. lokakuuta 2017, jossa hän ilmoitti tästä erityisestä lähetystyön kuukaudesta, paavi Franciscus kirjoitti: *”Tämän käskyn (lähetyskäskyn) noudattaminen ei ole kirkolle vaihtoehtoinen valinta, vaan kirkon ’velvollisuus’, kuten Vatikaanin II kirkolliskokous [1] muistuttaa, onhan kirkko ’ olemuksensa mukaisesti lähetyskirkko’ [2].* Hän jatkaa siteeraten edeltäjäänsä, pyhää paavi Paavali VI:a: *”Evankelioiminen on oikeastaan armo ja kirkon varsinainen kutsumus, sen kaikkein syvin identiteetti.”* [3]

Jeesus lähettää kirkon, ja siten jokaisen meistä, maailmaan julistamaan evankeliumia, ilosanomaa. Niin kuin hän jätti taivaallisen maailmansa antaakseen meille osallisuuden elämästään, meidänkin on jätettävä ”maailmamme”, mukavuutemme, antaaksemme ihmisille osallisuuden

armosta ja elämästä, jonka Jeesus Kristus on meille lahjoittanut. *”Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti”* (Fil. 2:6-8).

Mitä tarkoittaa olla lähetyskirkko?

Maissamme meillä on joskus vaikeuksia käsitteiden ”lähetystyö” ja ”missionaarinen” kanssa. Joko ajattelemme, että kirkon lähetystoiminta, ainakin perinteisessä merkityksessään, on pitkälti saatettu päätökseen, koska tuskin on maita, jotka eivät jo jollakin tavalla, mahdollisuuksien rajoissa, ole evankeliumin ja kirkon läsnäolon koskettamia. Tai olemme taipuvaisia ajattelemaan, että lähetystyö on kuin tungettelevaa pakottamista, koska kristittyinä emme halua tehdä paremmin kuin toiset, tai ehkä ajattelemme, että kristinusko on vain yksi monista yhtä oikeutetuista uskonnoista tai maailmankatsomuksista. Pohjoismaissa ajattelemme lisäksi vähemmistökirkon asemastamme käsin. Kirkkona oleminen tarkoittaa silloin monille usein sen säilyttämistä, mitä meillä on: sitä, että siirtolaiset pysyvät katolisessa uskossa ja heidät integroidaan paikalliskirkkoon ja että pidämme yllä ja vahvistamme uskovien, erityisesti nuorten osallistumista.

Nämä havainnot, huolet ja varaukset ovat tosin osaksi todellisia, mutta ne eivät silti saa jarruttaa kirkon lähetystoimintaa. Sitä varten tarvitsemme **realistista arviota tilanteesta, lujaa vakaumusta ja nöyryyttä:**

Tarvitsemme **realistista arviota** tunnistaaksemme, että evankeliumin levitystyötä ei läheskään ole saatettu päätökseen, ei maailmanlaajuisella tasolla eikä välittömässä ympäristössämme. Tarvitsemme **lujaa vakaumusta** tunnustaaksemme Kristuksen tosi Jumalaksi, Herraksi ja Lunastajaksi ja nähdäksemme, että kirkko on sanoman välittäjä ja varjelija, sanoman, joka pyrkii selittämään aikojen merkkejä silti luopumatta meille välitetystä uskon aarteesta tai heikentämättä sitä. Tarvitsemme **nöyryyttä,** tunnistaaksemme sen, että meidän on jatkuvasti syvennettävä elämäämme Jumalan kanssa ja erityisesti tunnistaaksemme rehellisesti, että me kristittyinä olemme syntisiä ihmisiä ja tarvitsemme jokapäiväistä kääntymystä.

Pyhä paavi Paavali VI kuvaa tätä prosessia apostolisessa kehotuskirjeessään Evangelii Nuntiandi (nro 15): *”Kristittyjen yhteisö ei saa olla mikään suljettu ryhmä. Sen omakin elämä – rukouselämä, sanan ja apostolien opetuksen kuuleminen, veljellinen rakkaus ja leivän murtaminen – saa täyden merkityksensä vasta silloin, jos se on muille todistus, joka tekee tarkkaavaiseksi, saa aikaan parannusta, on saarna ja ilosanoman julistus… Kirkon evankelioimistyö alkaa siitä, että se evankelioi itseään. Kirkko on uskovien yhteisö, jossa eletään toivon varassa ja saarnataan toivoa. Se on veljellisen rakkauden yhteisö, jonka on jatkuvasti tutkittava uskoaan, toivonsa perusteita ja rakkauden uuden käskyn merkitystä.”*

Kirkon lähetystehtävästä eivät ole osaltaan vastuussa vain papit ja lähetystyöntekijät sanan klassisessa merkityksessä, vaan myös jokainen kastettu ja vahvistettu. Tämä tapahtuu sekä ottamalla hoitaakseen konkreettisia julistustehtäviä että, ja ennen kaikkea, uskottavan elämäntodistuksen kautta. Siitä pyhä paavi Paavali VI sanoo edelleen kehotuskirjeessään *Evangelii Nuntiandi* (nro 41):

"Ensiarvoinen evankelioimiskeino on kirkon jäsenten kristillisen elämän antama todistus; elämän, jolle on ominaista jatkuva yhteys Jumalaan ja rajaton lähimmäisten palveleminen. Jokin aika sitten sanoimme eräälle maallikkojen ryhmälle: 'Nykyajan ihminen kuuntelee mieluummin todistajia kuin oppineita, ja jos hän kuuntelee oppineita, hän tekee niin sen vuoksi, että he ovat todistajia.' Puhtaan ja kunniallisen elämän vaatimustaan apostoli Pietari perusteli sanomalla, 'että nekin, jotka ehkä eivät ole sanalle kuuliaisia... sanoittakin voitettaisiin'." Maailman evankelioiminen tapahtuu siis ennen kaikkea kirkon toiminnan ja elämän kautta eli elämällä todistaen uskollisesti Herrasta Jeesuksesta, elämällä todistaen köyhyydestä ja sisäisestä vapautumisesta, vapaana tämän maailman valloista – lyhyesti sanottuna todistaen pyhyydestä.

1. Lähetystyö lahjoittamisena

Paavali kuvaa, kuinka Korintin seurakunta tuki Jerusalemin seurakuntaa (vrt. 1.Kor. 16:1). Hän sanoo, että se on almu, jolla Korintin kristityt tukivat hädässä olevia veljiään ja sisariaan. He näkivät yhden osakirkon hädän ja auttoivat näitä ihmisiä. He jakoivat keskenään ilon evankeliumista, uskon ja aineelliset hyödykkeensä, ja heistä tuli toisilleen armo eli eletty rakkaus.

Aiempi Kansojen evankelioimisen kongregaation prefekti, kardinaal Ivan Dias, sanoi kerran: *"Evankelioitu ihminen näkee kauemmas kuin itsensä, seurakuntansa, hiippakuntansa: hän näkee koko kirkon."* Rakkaus näkee toisen kasvot ja hädän ja kantaa häntä.

Miten voimme tänä erityisenä lähetystyön kuukautena välittää eteenpäin armoa? Tässä lokakuussa voimme vastaanottaa Jumalan armon rukouksessa ja rukouksellamme verhota toiset ihmiset Jumalan armon suojaan. Rukous on kirkon hengitystä. Kirkko tarvitsee lastensa rukousta, jotta jokainen meistä julistaisi evankeliumia eikä mitään muuta.

Antautukaamme rukouksessa Jumalan armolle, jotta elämämme ja rukouksemme kautta voisimme välittää sitä eteenpäin. Rukoilkaamme konkreettisesti paikallisen lähetystyön, lähetysalueen, paavillisten lähetysseurojen ja lähetystyöntekijöiden puolesta.

Seurakunnissa voimme rukoilla ruusukkoa lähetystyön puolesta, järjestää adoraatiohetkiä tai vigilian kaikkienpyhimmän sakramentin edessä ja ennen kaikkea järjestää toimintaa nuorille, jotta he huomaavat, kuinka tärkeää lähetystyö kirkolle on: se on kirkon sydämenasia, kirkon hengitystä.

2. Armon vastaanottaminen ja edelleen antaminen

Maailmassa on monia paikkoja, joihin etsitään pappeja, sääntökuntalaisia ja maallikkoja auttamaan lähetystyössä. Tässä mielessä kokonaiset perheet, esimerkiksi neokatekumenaalisen tien piiristä, ovat lähteneet liikkeelle toimiakseen lähetystyön hyväksi. Monet nuoret viettävät usein välivuoden ylioppilastutkinnon jälkeen ennen opiskelun alkua. Tuon välivuoden voisi käyttää myös lähetystyön hyväksi. Mutta myös paikallisseurakunnassa voimme aloittaa toimintoja, jotka tukevat lähetystyötä, synnyttämällä paikallisia lähetysryhmiä, jollaisia on monissa maissa. Olisi hieno aloite, jos meillä olisi niitä myös täällä Euroopan pohjoisosassa.

Viimeinen kohta on almu, taloudellinen tuki. Lähetystyö vaatii rahaa, ja lähetysmaat tarvitsevat almuamme. Tietysti voimme täällä Pohjoismaissa kysyä, miksi meidän pitäisi tukea lähetystyötä toisissa maissa. Me itse olemme lähetysalue ja kamppailemme taloudellisten haasteiden kanssa. Mutta yksikään ihminen ei ole niin köyhä, ettei voisi auttaa toista ihmistä. Eikä yksikään ole niin rikas, ettei tarvitsisi mitään tukea.

Päätös

Lähetyssunnuntain vietossa on usein ollut kyse rukouksesta ja kolehdista lähetystyön hyväksi kaukaisissa maissa. Niin on oltava myös jatkossa. Mutta sitoutuminen siihen voi syntyä ja säilyä vain sen kautta, että tiedostamme, että lähetystyössä haluamme antaa ihmisille jotakin, jota ilman emme itsekään voi olla. Omasta uskostamme on tultava jotakin välttämätöntä. Sellaista siitä tulee vain, kun elämme uskoamme ja sen kautta huomaamme, että Jumala itse puhuu meille.

Siksi panos lähetystyön hyväksi on aina oman uskonelämämme seurausta. Sellainen elämä uskosta käsin ei ole välttämätön vain lähetyspanoksemme kannalta, vaan edellytys sille, että kirkko, jossa joka päivä maissamme elämme, voi edelleen pysyä hengissä. Innoittakoon meitä siihen, Pyhän Hengen sytyttämänä, alttiutemme Jumalaa kohtaan, luottamuksemme häneen ja vastavuoroinen rohkaiseminen hyvään todistukseen.

Älkäämme unohtako Neitsyt Marian esirukouksia ja esikuvaa. Ristin alla hänestä tuli kirkon äiti, mutta jo jumalallisen äitiytensä alussa hän astui esiin kirkon ja jokaisen uskovan esikuvana: annettuaan "fiat"-vastauksensa, Jumalan Poika jo kohdussaan, hän lähti liikkeelle sukulaisensa Elisabetin luo. Tämän nöyrän eleen kautta hän antoi itsensä edelleen Jumalalle ja sen kautta valmisti toisille ihmisille ilon (vrt. Luuk. 1:39-45). Saakoon meidänkin alttiutemme Jumalaa kohtaan meidät liikkeelle, jotta voisimme tuoda toisille evankeliumin ilon.

Viitteet:

1) Vatikaanin II kirkolliskokous, dekreetti *Ad gentes*, 7.
2) Sama, 2
3) Paavali VI, *Evangelii nuntiandi*, 14.

Einsiedelnin luostarissa 10.9.2019

+ Czeslaw Kozon
Kööpenhaminan piispa

+ Bernt Eidsvig Can.Reg.
Oslon piispa
Trondheimin asiainhoitaja

+ Berislav Grgic
Tromssan piispa-prelaatti

+ Peter Bürcher
Reykjavikin emerituspiispa

+ Anders Arborelius OCD
Tukholman piispa

+ David Tencer OFMCap
Reykjavikin piispa

Marco Pasinato
Helsingin hiippakunnan asianhoitaja

+ Teemu Sippo
Helsingin emerituspiispa

Artikkeleita

Caritas-kuulumiset *Nytt-News*

Nuorille Caritaksen jäsenyys ilmaiseksi

Alle 25-vuotiaat voivat nyt liittyä Caritaksen jäseniksi ilman jäsenmaksuvelvollisuutta - ehkäpä sinunkin lähipiirissäsi on nuori tuleva Caritaksen jäsen? Jäseneksi liittyminen sujuu helposti osoitteessa www.caritas.fi/liity-jaseneksi.

Meisa Dano ehdolla vuoden vapaaehtoiseksi

Caritaksen hallituksen jäsen ja YoungCaritas-ryhmän kantava voima Meisa Dano on ehdolla Vuoden vapaaehtoiseksi Kansalaisareenan äänestyksessä. Meisaa ja muitakin ehdokkaita voi äänestää osoitteessa www.kansalaisareena.fi/vapaaehtoinen.

Caritas esittäytyy Sinä ja seurakuntasi -tapahtumissa

Caritas on mukana seurakuntien ja Welcoming teamin järjestämissä Sinä ja seurakuntasi -tapahtumissa Pyhän Marian seurakunnassa lauantaina 14.10. ja Pyhän Henrikin seurakunnassa lauantaina 19.10. Tervetuloa mukaan!

Mukaan YoungCaritas -toimintaan?

YoungCaritas -toiminnassa nuoret tekevät hyvää yhdessä. Tulevana syksynä mm. jaamme hävikkiruokaa tarvitseville ja vierailemme palvelutaloissa avustamassa ikääntyneitä asiakkaita ulkoilussa ja seurustelemassa heidän kanssaan. Katso lisätietoja osoitteesta www.caritas.fi/youngcaritas, Facebook-ryhmästä YoungCaritas Finland tai Instagram-tililtä youngcaritasfin tai ilmoita yhteystietosi osoitteeseen laura.jarvilehto@caritas.fi, niin pidämme sinut ajan tasalla.

Syksyn uutiskirje

Olethan saanut Caritaksen syksyn uutiskirjeen sähköpostiisi? Jos kirje ei ole tullut perille jäsenyydestäsi huolimatta, otathan yhteyttä toimiston osoitteeseen caritas@caritas.fi. Voit ottaa yhteyttä myös, mikäli haluaisit liittyä Caritaksen jäseneksi tai vain saada uutiskirjeen sähköpostiisi muutaman kerran vuodessa.

Tulevia tapahtumia:

- 13.11. klo 15-17 Ystävyyden kahvila Caritaksen toimistolla
- 17.11. klo 10-14.30 Marrasmarkkinat Henrikin katedraalin seurakuntasalissa
- 1.12. klo 10-14.30 Adventtimyyjäiset Marian kirkon seurakuntasalissa
- 11.12. klo 15-17 Ystävyyden kahvila Caritaksen toimistolla

Lisätietoja / in Enghlish / på svenska:
www.caritas.fi

UUTUUS

Hugo Rahner
MARIA JA KIRKKO

Syvällinen mietiskely kirkkoisien kirjoituksista löytyvistä ”kadonneista aarteista”, jotka valaisevat Marian ja kirkon salaisuutta. Kirkkoisillä on paljon sanottavaa meidänkin aikamme ihmisille. Kirja johdattaa lukijan ymmärtämään syvällisemmin Marian roolia Jeesuksen ja jokaisen kristityn äitinä.

Suom. Katri Tenhunen ja Pauli Annala.

KATT 2019, 154 sivua, hinta 20,–

katolinenkirjakauppa.net

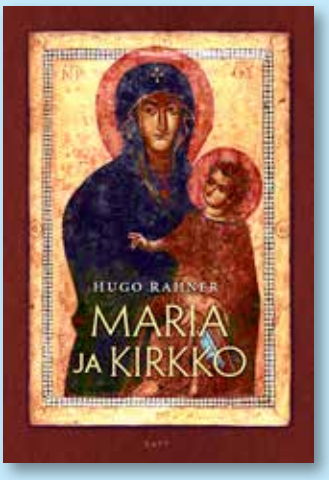

Artikkeleita

Kardinaali John Henry Newman julistetaan pyhäksi 13. lokakuuta

Sunnuntaina 13. lokakuuta Roomassa julistetaan pyhäksi autuas **John Henry Newman** (1801-1890), englantilainen kardinaali. Newman oli yksi merkittävimmistä uuden ajan teologeista. Hän oli aluksi anglikaaninen pappi ja korkeakirkollisen Oxford-liikkeen johtohenkilöitä. Vuonna 1845 Newman otettiin katoliseen kirkkoon. Hänet vihittiin katoliseksi papiksi 1846. Hän liittyi oratoriaaneihin, pyhän Filippo Nerin perustamaan sääntökuntaan, ja perusti Englannin ensimmäisen oratoriaanien talon Birminghamiin vuonna 1848. Vuonna 1879 paavi Leo XIII nimitti hänet kardinaaliksi. Benedictus XVI julisti Newmanin autuaaksi 19. syyskuuta 2010 Birminghamissa.

Newmanin hengellinen omaelämäkerta ”Apologia pro vita” sua on suomennettu nimellä ”Tilinteko uskostani”.

KATT

Katolisen kirjakaupan (katolinenkirjakauppa.net) valikoimasta löytyvät John Henry Newmanin omaelämäkerta ”Tilinteko uskostani” (Hengen tie- sarja 16, Kirjaneliö 1990, 5,-) ja C. S. Dessainin kirjoittama elämäkerta ”John Henry Newman” (KATT 1984, 5,-).

Pyhän Birgitan lahja

Turun Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta vietti jälleen pyhän Birgitan juhlaa Naantalin luostarikirkossa lauantaina 5.10.2019 klo 16.00 alkaneen pyhän messun yhteydessä. Paikalla oli suuri joukko uskovia, ystäviä ja birgittalaissisaria. Messussa saarnasi Turun seurakunnan kappalainen, isä Stanislaw Zawilowicz SCJ. Julkaisemme saarnan ohessa.

KATT

Rakkaat sisaret ja veljet Kristuksessa!

Amor meus crucifixus est (Han som är min kärlek är korsfäst). Rakkauteni on ristiinnaulittu. Miksi pyhä Birgitta ajattelee tällä tavalla? Miksi me vielä nytkin haluamme uskon tämän?

Joskus me myönnämme, että Jumala on tärkeä meille, mutta emme ole varmoja, missä me voimme tavata hänet. Kuulimme evankeliumista, että Jeesus sanoo: ”Ei kukaan sytytä lamppua ja sitten piilota sitä”. Jumala ei halua ensin sytyttää meissä rakkauden liekkiä ja sitten piilottaa sitä

Kuvassa Turun kirkkoherra isä Peter Gebara SCJ sisar Celinen kanssa.

meiltä. Me olemme hänen valonsa – miksi me joskus kätkemme hänen valonsa itseemme? Vastaus ei ole helppo.

Birgitta – nainen joka on Pohjoismaiden kirkon suuri lahja koko maailmalle ja johon kirkko luottaa niin paljon, että antoi koko Euroopan hänen suojelukseensa – yritti koko elämänsä ajan opettaa sen, mitä hän kuuli Jumalalta. Nykyajan Euroopalle ja koko maailmalle hän tarjoaa kysymyksen: Mistä risti kertookaan sinulle?

Näetkö haavat? Näetkö viattoman veren? Aavistatko koko historian ja koko maailman syntien raskaan taakan, jonka Jeesus otti kannettavakseen?

Jeesus kärsii sinun kanssasi, sinussa ja sinun puolestasi. Risti herättää myös kysymyksen: ”Muistatko, että kaikki tapahtui sinun pelastukseksi?”

Kenelläkään ei ole oikeutta sanoa: ”En ole rakastanut. En ole kenelläkään tärkeä”. Risti muistuttaa meitä, kuka kuolee kenenkin puolesta; ei kukaan kuole mitättömän henkilön puolesta. Jos Jumala itse kuoli sinun puolestasi, se tarkoittaa, että sinä olet arvokas.

Tästä syystä jokaisella, joka tunnustaa, että hänen Rakkautensa on ristiinnaulittu, ei ole oikeutta sanoa: ”Elämälläni ei ole merkitystä”:

Risti kertoo meille: ”Minusta virtaa armo, minusta virtaa rauha ja voima.” Avaa sydämesi. Älä tuhlaa armoa. Älä sano: ”Olen heikko, olen surullinen, olen ahdistunut.” Avaa sydämesi kuuntelemaan, mitä hiljainen risti kertoo. Aamen.

På svenska

Debatt i Sverige: Hotar det liberala samhället den kyrkliga vigselrätten?

Den svenske diakonen Göran Fäldt har deltagit i debatten om den kyrkliga vigselrätten som fortfarande står under revisionshot. Är det möjligt att förena det sekulariserade samhällets krav och religionernas fundamentala ställningar? En viktig fråga även för Finland.

När ett liberalt och sekulariserat ”samhälle” upptäcker att kristendomen, bland andra religioner, har en äktenskapssyn som bygger på äldre tradition som inte sammanfaller med en liberal eller sekulariserad syn på samlevnadsformerna, kan det, genom sina inofficiella talespersoner, vilja göra påpekanden som begränsar religionens praktik och värden. Ett exempel på sådana inslag i samhällsdebatten har varit åsikterna om vigselrättens vara eller icke vara i kyrkor och samfund. Andra exempel har varit frågan som statens ekonomiska stöd till trossamfunden och i ett extremfall, hotet om sanktioner mot katolska kyrkan (och ortodoxa) om den inte inför kvinnlig prästvigning. I det fallet har den svenska staten ändå valt att respektera lagen om religionsfrihet.

Staten måste för att utföra sitt uppdrag vidmakthålla rättssystemet som omfattar religionsfriheten, i tro och handling. Det innebär att folket inte kan indelas i minoriteter eller majoriteter utan bara i lagens mening som jämbördiga medborgare. Det innebär i sin tur att staten skall tillse att religionen inte är tvingande för någon medborgare men också att det liberala sekulariserade samhället inte blir tvingande i sin tur eller får spela rollen av åsiktsdiktatur. Det är här det liberala samhället antagligen upplever ett dilemma och känner sig otillfredsställt.

Det måste ju kunna konstateras att ”samhället” som gemensam värdegrund inte kan tävla med kyrkan, kyrkorna och samfunden, med religionen som ”socialt fenomen”, eftersom de är organiserade och ansluter fler i aktivt medlemskap med förpliktelser än det ”öppna sekulariserade samhället” någonsin kan göra. I förhållande till kristendomen, till religionen, har det ”liberala och sekulariserade samhället” ett inbyggt underläge vilket tjänar till att höja intensiteten i ansträngningarna att driva åsiktsjournalistik och identitetspolitik. Den känns lättast igen på fokuseringen på rättigheter för vissa sexuella minoriteter. Debattörernas problem är att dessa tänkta rättigheter är teoretiska och filosofiska eftersom de inte föreligger i skriftlig form i lagstiftning eller i FN:s deklaration om mänskliga rättigheter. Samma problem finns sedan länge i frågan om ”kvinnans rätt till abort på begäran” – den finns inte i deklarationen om de mänskliga rättigheterna och godtas inte universellt.

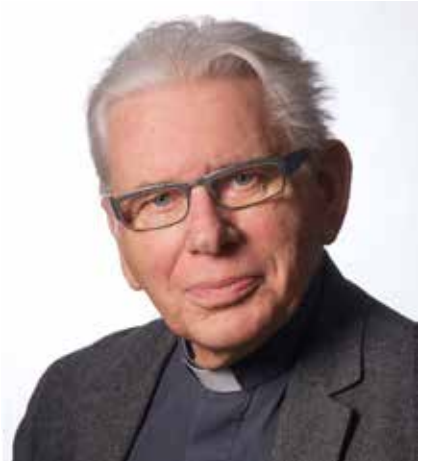

Den reviderade äktenskapsbalken 2009 gav i en inledande paragraf samkönade samlevnadsformer samma rättigheter som de heterosexuella i fråga om civilt status. Däremot sades uttryckligen att kyrkan, eller, menade man, kyrkorna själva avgjorde om de, efter sin religiösa grund, skulle vara villiga att viga samkönade. Enbart den tidigare statskyrkan var beredd att ceremoniellt utföra vigselakt mellan samkönade men ville inte göra vigseluppdraget för samkönade obligatoriskt för sina vigda präster. I ett visst behovsläge skulle det ändå tillses att villig präst ombads åta sig sådana vigslar.

Det finns skäl för att Katolska kyrkan inte skulle vilja planera för att släppa ifrån sig den civila vigselrätten som ingår i den kyrkliga vigseln. Det är nämligen ett tecken på samarbete mellan Kyrkan och staten i uppbyggandet av samhället. I ett trängt läge, det vill säga om staten skulle göra samkönade vigslar obligatoriska för Kyrkan, skulle Kyrkan utan svårigheter för sin egen del avstå från vigselrätten och paren som gifter sig skulle, som i kanske flertalet andra länder, gifta sig både borgerligt och kyrkligt.

I sin proposition till förändring i Äktenskapsbalken som trädde i kraft 1 maj 2009 föreslog regeringen därför att ”den gällande ordningen att trossamfundens vigselförrättare inte är skyldiga att förrätta vigsel klargörs i lag” (det innebär alltså att godkännandet av samkönade äktenskap enligt Äktenskapslagen inte är tvingande för kyrkorna utan kan avgöras av dem själva). Det är alltså Statens nuvarande ståndpunkt som inte är identisk med ”det liberala sekulariserade samhällets”. Emellertid planerar den nuvarande regeringen att förbereda en ny utredning av Äktenskapsbalken. Vad som än där kommer att sägas kommer det att finnas en avsevärd spridningseffekt i det liberala och sekulariserade ”samhället”!

Vigselfrågan och dess problematiska lösning var en kompromiss för den tidigare statskyrkan som andra kyrkor inte kunde acceptera. Dilemmat har därmed blivit kristendomens och kyrkornas – och i förlängningen religionens – därför att det friare liberala och sekulariserade konsensustänkandet i ”samhället” har vuxit i styrka utan att för den skull kunna överta rollen som historisk bärare av tradition och folklig uppslutning bakom det kristna äktenskapets fundament i Sverige.

Göran Fäldt, diakon
Ordförande i Stockholms katolska stifts utskott för äktenskap och familj

Inlägg i Katolskt Magasin. Publicerats också i katolsk-horisont.net.

Artikkeleita

Kaksi synodia

Tämän vuoden aikana katolisessa kirkossa on valmisteltu kahta erilaista synodia, jotka ovat herättäneet kiistoja jo valmisteluvaiheessa.

Piispainsynodi Amazoniasta

Roomassa on juuri alkanut Amazonian alueen piispainsynodin kokous (6.-27. lokakuuta 2019), teemana ”Amazonia: uusia teitä kirkolle ja kokonaisvaltaiselle ekologialle”. Synodissa on 185 äänivaltaista osallistujaa, sen puheenjohtajana toimii luonnollisesti paavi Franciscus ja pääsihteerinä piispainsynodin pääsihteeri, kardinaali Lorenzo Baldisseri. Mukana on paavin nimeämiä edustajia, Amazonian alueen piispoja, kuurian osastojen johtajia, sääntökuntien esimiehiä, asiantuntijoita ja tarkkailijoita. Synodin on tarkoitus keskustella mm. pappiskutsumusten puutteesta, ekologisista haasteista ja evankelioimisen esteistä. Alueen väestöä, erityisesti alkuperäiskansoja, alueen rikasta biodiversiteettiä ja vakavaa metsäkriisiä koskevat kysymykset ylittävät tuon kirkollisen alueen rajat ja koskettavat koko kirkkoa ja myös maapallon tulevaisuutta. Pappispula on vakava kysymys, Amazonian alueella tuhannet yhteisöt ovat vailla mahdollisuutta viettää sunnuntaisin messua.

Erityisesti huomiota on herättänyt se, että synodin työskentelyasiakirjaan (*Instrumentum laboris*) sisältyy ehdotus, että seudun kaukaisimpia alueita varten tutkittaisiin mahdollisuutta vihkiä papiksi *viri probati*, iäkkäämpiä naimisissa olevia miehiä, erityisesti alkuperäiskansaan kuuluvia, ja toisaalta myös kysymys siitä, minkälainen ”virallinen” palvelutehtävä naisille voitaisiin antaa.

Varsinkin synodin työskentelyasiakirja on saanut osakseen laajaa kritiikkiä niin sanottujen konservatiivien taholta; sitä on pidetty mm. terminologialtaan epäselvänä, koskien esimerkiksi Jumalan ilmoitusta ja luonnon sakralisoimista, on kysytty, onko painotus lähetystyössä käännetty päälaelleen niin, että kääntymystä tarvitsevatkin lähinnä lähetystyöntekijät, eivät ne ihmiset, jotka eivät ole ottaneet vastaan kristinuskoa.

Itse synodin lopputulos toki jää vielä nähtäväksi, eikä työskentelyasiakirja ole mikään synodin lopullinen kannanotto. São Paolon emeritusarkkipiispan, kardinaali Cláudio Hummesin mukaan työskentelyasiakirja on ”teksti synodia varten, ei synodin teksti”. Myös kardinaali Baldisserin mukaan se ei ole paavillinen asiakirja, vaan kooste alueen ihmisten kysymyksistä ja huolista, joita koottiin 170 eri kokoontumisessa, ”jotta piispat voivat kuunnella”.

Saksan synodaalinen tie

Saksan piispat taas ovat suunnitelleet kaksivuotista ”synodaalista tietä”, jonka olisi tarkoitus alkaa adventin alussa 2019 ja jossa piispat ja maallikot yhdessä, erityisesti Saksan katolilaisten keskuskomitea (*Zentralkomitee der deutschen Katholiken;* ZdK), keskustelisivat ajankohtaisista aiheista. Ongelmaksi on noussut se, että asialistalla olisi myös opillisia kysymyksiä ja suunnitelmien mukaan synodi esittäisi niistä jollakin tavoin ”sitovia” kannanottoja. Vatikaani on varoittanut synodisuunnitelmien ongelmista; mm. Piispainkongregaation prefektin, kardinaali Ouelletin kirje syyskuussa kritisoi saksalaisten sääntöluonnosta ja sanoi, että suunnitellun kaltainen synodi ”ei ole ekklesiologisesti pätevä”: olisi noudatettava ohjeita, joita paavi Franciscus esitti kirjeessään saksalaisille 29. kesäkuuta 2019.

Paavillisen lakitekstien tulkinnan neuvoston puheenjohtajan arvion mukaan sääntöluonnos ei ollut kirkkolain normien mukainen, koska tosiasiassa kyse olisi alueellisesta konsiilista eikä pelkästä synodista; aiheet eivät koske vain Saksaa vaan yleismaailmallista kirkkoa, eikä paikalliskirkko voi tehdä niistä päätöksiä rikkomatta sitä vastaan, mitä paavi Franciscus kirjeessään sanoi. Kardinaali Marx vastasi, että suunniteltu synodiprosessi olisi ainutlaatuinen. Marxin mukaan kyseessä ei ole kirkkolain tarkoittama paikallinen konsiili ja Vatikaanin kritiikki kohdistui aiempaan luonnokseen. Saksan piispainkokous hyväksyi synodisuunnitelman Fuldassa 26. syyskuuta, ja Marx, joka oli jatkanut kirjeenvaihtoa ja keskusteluja paavin ja prefektin kanssa, esitti, että Roomasta ei ollut tullut ”stop-merkkejä”.

Synodiprosessi siis etenee. Marx totesi: ”Maailmanlaajan kirkon kannalta relevanteissa kysymyksissä ei tule olemaan saksalaista erillisreittiä ilman Roomaa, mutta olemme valmiita tarjoamaan kes-

Jatkuu seuraavalla sivulla

Jatkoa edelliseltä sivulta

kustelupanoksen maailmanlaajuiselle kirkolle.”

Paavin kirje saksalaisille

Paavi Franciscus sanoi kirjeessään saksalaisille 29. kesäkuuta 2019, että synodi tarkoittaa ”yhteistä tietä koko kirkon kanssa Pyhän Hengen valaisemana, hänen johdattamanaan ja herättämänään, oppiaksemme kuuntelemaan ja tunnistaaksemme sen aina uuden horisontin, jonka hän haluaa lahjoittaa meille”. Paavi varoitti kiusauksista, jotka eivät ole avuksi yhteisellä tiellä vaan ”pitävät meidät kiinni ennakolta omaksutuissa kaavoissa ja mekanismeissa, jotka lopulta päätyvät etääntymiseen lähetystehtävästämme tai sen rajoittamiseen”. Jos emme ole tietoisia noista kiusauksista, päädymme monimutkaiseen sarjaan argumentaatioita, analyyseja ja ratkaisuja, jotka vain etäännyttävät meidät todellisesta kansan ja Herran kohtaamisesta. Tarvitaan paljon enemmän kuin strukturaalista, organisatorista tai funktionaalista muutosta. Usko siihen, että nykyiset ja tulevat ongelmat ratkeavat rakenne- ja hallintomuutoksilla, on paavin mukaan tietynlaista ”uuspelagiolaisuutta, joka saa meidät panemaan luottamuksemme hallintoon, täydelliseen koneistoon. Mutta liiallinen keskusjohtoisuus ei auta vaan pikemminkin vaikeuttaa kirkon elämää ja sen lähetystyön dynaamisuutta” (vrt. myös *Evangelii gaudium*, 32).

Keskeinen on Herran aloite ja jumalalliset hyveet: usko, toivo ja rakkaus. Paavi muistutti saksalaisia: ”Aina kun kirkollinen yhteisö on yrittänyt yksin ratkaista ongelmansa ja luottanut vain omiin voimiinsa, omiin metodeihinsa ja omaan älykkyyteensä, se paha, jota yritettiin ratkaista, on vain lisääntynyt ja jatkunut.” Maailmanlaajuinen kirkko elää paikalliskirkoissa ja paikalliskirkoista, ja niin myös paikalliskirkot elävät ja kukoistavat vain yleismaailmallisessa kirkossa ja yleismaailmallisesta kirkosta käsin. Siksi on aina välttämätöntä säilyttää yhteys koko kirkon kanssa.

Katri Tenhunen

NYT SUOMEKSI
YOUCAT FOR KIDS
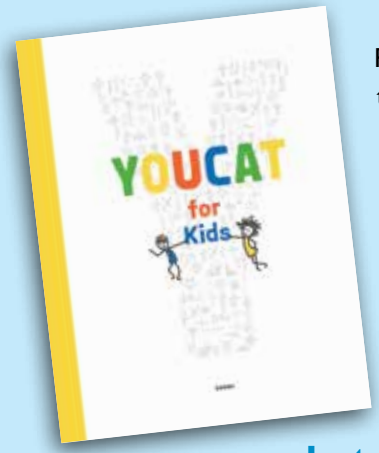

Raikkaasti kuvitettu ja toteutettu katolisen kirkon katekismus lapsille ja vanhemmille.
Nid. 240 sivua, hinta 15,–
KATT 2019
Pakettitarjous: Kids-version ostajille nuorten Youcat yhteishintaan 23,80 €
katolinenkirjakauppa.net

Ilmoitukset

STUDIUM CATHOLICUM syksy 2019

Newman as the prophet of Vatican II by Father Jean Rencki

Friday, October 25th, 2019 at 19.00-21.00, Angelicum Hall

Lecture celebrating the canonisation of Cardinal John Henry Newman on October 13th, 2019

Seminar: Towards solving the environmental crisis: contributions of the Church, the EU and Society

Tuesday, November 19th, 2019 At 18.30-21.00, Angelicum Hall

1. On care for our common home: The contribution of the EU - by Nigel Haigh (Institute for European Environmental Policy)
2. The psychosocial dimensions of the environmental crisis - by Panu Pihkala (University of Helsinki)
3. Laudato Si: Environmental spirituality - by Fr. Gabriel Salmela, OP (Studium Catholicum)

Studium Catholicum
Ritarikatu 3A, 00170 HELSINKI
www.studium.fi

Church Teaching – an English-language study group

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the **Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4**, Helsinki. The study group is open to all those who are interested.

The next meetings at the Studium

- **Monday October 14th at 18.30**

Contact person:
Diana Kaley, 040 7235703, diana.kaley@studium.fi .
Moderator of the group:
br Marie-Augustin Laurent- Huyghes-Beaufond OP.

Ave Maria!

Catholic Students' Club — Helsinki

Autumn 2019

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin and English in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00:

October 8 & 22
November 5 & 19
December 3 & 17

All students and young adults and others interested in the Catholic Faith, welcome! Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. Confession during Rosary.

cschelsinki.wordpress.com

UUTUUS

BENEDICTUS XVI
Sacramentum caritatis
Rakkauden sakramentti

Apostolinen kehotuskirje 2007

KATT, 117 sivua, hinta 12,–

katolinenkirjakauppa.net

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions.*
Yhteys, *Contact:* Markus Mäkelä 044-5021206.

TÖÖLÖN HAUTAUSTOIMISTO
Caritas Seurakuntapalvelu - Helsinki
09 628 398
Mechelininkatu 32, Taivallahden kasarmirakennus
www.toolonhautaustoimisto.fi

Uutuudet ja klassikot
– kirjakauppasi netistä
katolinenkirjakauppa.net

Huom! Kaikkia ilmoittajia ja kirjoittajia pyydetään painokkaasti pitämään kiinni sivun 2 alalaidassa annetuista aineiston viimeisistä jättöpäivistä (deadline). Toimitus ei voi taata, että viimeisen jättöpäivän jälkeen toimitettuja muutoksia ehdittäisiin huomioida. Deadline on aina 10 päivää ennen lehden julkaisupäivää. F I D E S

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 11.10.- 17.11.

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@katolinen.fi. Kotisivu henrik.katolinen.fi.

• La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.30 messu englanniksi, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja, perhemessu tai 13.00 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja ma, ke, pe 17.30 sekä ennen sunnuntain messuja ja sopimuksen mukaan.
• *Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Mass in English, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages, Family Mass or 13.00 Gregorian Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45, Mon., Wed., Fri. 17.30, as well as before Masses on Sunday and by appointment.*

13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
14.10. ma 18.30 johdantokurssi
19.10. la 9.30-14.30 infopäivä kirkkoon liittyneille, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
21.10. ma 18.30 jatkokurssi
26.10. la 10.45-13.00 vahvistusopetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 messu italiaksi/Messa in italiano, 18.00 iltamessu
28.10. ma 18.30 johdantokurssi
2.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 11.00 juhlallinen messu kaikkien poisnukkuneiden puolesta, 13.00 rukoushetki hautausmaalla, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
3.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.30 messu englanniksi/Mass in English:, 11.00 päämessu, 13.00 gregoriaaninen messu, 16.30 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 18.00 iltamessu
4.11. ma 18.30 kirjallisuuspiiri
9.11. la 10.00-12.45 ensikommuunio-opetus, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 11.15 messu Tapanilassa, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 messu englanniksi/Mass in English, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 20.10., 17.11. su 15.00
Tapanila (Veljestentie 6, Helsinki): 13.10., 27.10., 10.11. su 11.15

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@katolinen.fi. Kotisivu maria.katolinen.fi.

• La 9.30 messu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 (1. su ruotsi, 2. su perhemessu suomeksi, 3. su vietnami, 4. su perhemessu suomeksi, 5. su saksa), 13.00 messu englanniksi, 14.30 messu tagalogiksi (2. ja 4. su), 16.00 messu puolaksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ke, pe 8.00 messu suomeksi tai englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 17.15-17.50 adoraatio, 18.00 iltamessu. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 16.45–17.05, su 9.30-9.50 ja 17.30–17.50. Seurakunnan kanslia avoinna sopimuksen mukaan.
• *Sat. 9.30 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 (1st Sun. Swedish, 2nd Sun. Family Mass in Finnish, 3rd Sun. Vietnamese, 4th Sun. Family Mass in Finnish, 5th Sun. German), 13.00 Mass in English, 14.30 Mass in Tagalog (2nd and 4th Sun.), 16.00 Mass in Polish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Wed., Fri. 8.00 Mass in Finnish or English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.15-17.50 Adoration, 18.00 Mass in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 16.45-17.05, Sun. 9.30-9.50 and 17.30-17.50. Parish office open by appointment.*

13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu suomeksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 14.30 messu tagalogiksi/Misa sa Wikang Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 14.30 messu tagalogiksi/Misa sa Wikang Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.11. pe 8.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi, 18.45-24.00 adoraatio
2.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
3.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/mässa på svenska, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.11. ke 8.00 messu suomeksi, 14.00 messu suomeksi ja Maria-klubi, 17.15 adoraatio, 18.00 messu suomeksi
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 14.30 messu tagalogiksi/Misa sa Wikang Tagalog, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 13.00 messu englanniksi/Mass in English, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English.

DIASPORA
Espoo (Olarin kappeli, Kuunkehrä 4): 3.11., 1.12., 5.1., 2.2., 1.3., 5.4,. 3.5. su 16.00
Hyvinkää (Vanha kirkko, Uudenmaankatu 13): 26.10., 23.11., 28.12., 25.1., 22.2., 28.3., 25.4. la 16.00, 23.5. la 17.00 (Huom.! poikkeuksellinen aika)
Karjaa (Pyhän Katariinan kirkko, Lärkkullantie 26): 12.10., 9.11., 14.12., 11.1., 8.2., 14.3., 4.4., 9.5. la 14.00
Nummi-Pusula (yksityinen kappeli, Sitarlantie 448): 19.10., 16.11., 21.12., 18.1., 15.2., 21.3., 18.4., 16.5. la 16.00

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 11.10.- 17.11.

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@katolinen.fi. Kotisivu birgitta.katolinen.fi.

• Su 9.00 messu latinaksi, ruotsiksi tai suomeksi, 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, kuukauden 1. su: 12.30 messu puolaksi, kuukauden 2. su: 12.30 messu vietnamiksi, 18.00 iltamessu englanniksi. Ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

• *Sun. 9.00 Mass in Latin, Swedish or Finnish, 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 1st Sunday of each month: 12.30 Mass in Polish, 2nd Sunday of each month: 12.30 Mass in Vietnamese, 18.00 Mass in English. Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

12.10. la Huom.! ei katekeesia, Huom.! ei perhemessua, 7.30 messu suomeksi, 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
18.10. pe 18.00 messu Porissa
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Misa sa Wikang Tagalog, 18.00 messu englannniksi/Mass in English
26.10. la 10.00 messu ruotsiksi Ahvenanmaalla/Mässa på Åland
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
2.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.30 messu, 12.00 rukoushetki hautausmaalla
3.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.00 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.30 päämessu, 12.30 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.00 messu suomeksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu puolaksi Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
15.11. pe 18.00 messu Porissa
16.11. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 9.00 messu latinaksi, 10.30 päämessu, 12.30 messu tagalogiksi/Misa sa Wikang Tagalog, 15.00 messu Eurajoella, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 16.11. la 9.30, Huom.! ei katekeesia 12.10.

DIASPORA
Ahvenanmaa (ev.lut. kirkko, St.Mårtensgården, Hindersböle): 12.10., 26.10. la 10.00
Eurajoki (ev.lut. kirkko, Kukkapolku 2): 13.10., 27.10., 10.11., 17.11. su 15.00
Pori (ort. kirkko, Maantiekatu 46): 18.10., 15.11. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@katolinen.fi. Kotisivu olavi.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma 18.00 messu, ti 7.00 messu sisarten kappelissa, 18.00 gregoriaaninen messu, ke 18.00 messu, to 18.00 adoraatio ja 18.30 messu, pe 7.00 messu sisarten kappelissa. La 10.00 messu (kerran kuussa perhemessu 12.15). Parannuksen sakramentti ma, ti, ke, to 17.30-17.55, la 9.30-10.55 ja su 10.00-10.25 tai sopimuksen mukaan.

• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass, 12.00 Mass in English. Mon. 18.00 Mass, Tues. 7.00 Mass in Sisters' Chapel, 18.00 Gregorian Mass, Wed. 18.00 Mass, Thurs. 18.00 Adoration and 18.30 Mass, Fri. 7.00 Mass in Sisters' Chapel. Sat. 10.00 Mass (Family Mass in Finnish once a month at 12.15). Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs. 17.30-17.55, Sat. 9.30-10.55. and Sun. 10.00-10.25 or by appointment. For the latest updated program, see olavi.katolinen.fi.*

13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti sekä seurakunnan 70-vuotisjuhla
19.10. la 9.00 katekeesipäivän alkuhartaus, 12.30 perhemessu
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
2.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.00 messu
3.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
16.11. la 9.00 katekeesipäivän alkuhartaus, 12.30 perhemessu
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English

LAUANTAIKURSSI 19.10., 16.11. la 9.00

JOHDANTOKURSSI
17.10., 31.10., 14.11., 28.11., 12.12. to 17.00

Mahdollisista poikkeuksista ja lisäyksistä ilmoitetaan seurakunnan verkkosivuilla ja ilmoitustaululla.

TAMPERE

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280. Sähköposti risti@katolinen.fi. Kotisivu risti.katolinen.fi.

• Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu. Ke 17.40 vesper. To ja pe 18.30 adoraatio. La messuaika vaihtelee. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

• *Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass. Wed. 17.40 Vespers. Thurs. and Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass time varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
16.10. ke 18.00 iltamessu, 18.30 informaatiokurssi
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 13.00 messu vietnamiksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
22.10. ti 18.00 messu Hervannassa
23.10. ke 18.00 iltamessu, 18.30 Usko & Elämä -sarja
26.10. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
29.10. ti 14.00 messu, 14.30 seniorit, 18.00 messu, 18.30 naistenpiiri
2.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.30 messu vainajien puolesta, 12.00 messu englanniksi/Mass for the Faithful Departed in English

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs • 11.10.- 17.11.

3.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 messu suomeksi, 12.30 messu tagalogiksi/Misa sa Wikang Tagalog, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.11. ke 18.00 iltamessu, 18.30 raamattupiiri
9.11. la 10.30 perhemessu, 11.00 lastenkerho
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
13.11. ke 18.00 iltamessu, 18.30 informaatiokurssi
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.30 messu suomeksi, 13.30 messu vietnamiksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

KATEKEESI 26.10., 23.11. la 9.50

DIASPORA
Hämeenlinna (Huom.! seurakuntasali, Matti Alangon katu 11 A): 3.11., 1.12. su 15.00
Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 13.10., 10.11., 8.12. su 16.00, Huom.! 26.12. to 16.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): -
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): 13.10., 27.10., 10.11., 24.11., 8.12., 22.12., 26.12. su 12.00
Seinäjoki (seurakuntasali, Lakeuden Risti, Ala-Kuljunkatu 1): 26.10., 23.11., 21.12. la 18.00
Vaasa (Jeesuksen pyhän sydämen kappeli, Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: la 12.10., su 27.10., la 9.11., su 24.11., la 7.12., su 22.12., ke 25.12. Huom.! klo 17.00

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-5444 110. Sähköposti ursula@katolinen.fi. Kotisivu ursula.katolinen.fi.

• Su 10.00 rippi, 11.00 messu. Ke, to, pe 18.00 iltamessu. To 17.30 adoraatio, pe 17.30 rippi. Maanantain, tiistain ja lauantain messuajat vaihtelevat. Tiedustele seurakunnasta. Ripittäytyminen mahdollista myös muina aikoina, sopimuksen mukaan.
• *Sun. 10.00 Confession, 11.00 Mass in Finnish. Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Thurs. 17.30 Adoration, Fri. 17.30 Confession. Mass times vary on Mondays, Tuesdays, and Saturdays. Please contact the parish for more information. Confession possible also by appointment.*

12.10. la 14.00 katekeesi Kotkassa, 16.00 aattomessu Kotkassa
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.00 rippi, 11.00 messu
16.10. ke 19.00 johdantokurssi I seurakuntasalissa (6/8)
19.10. la 14.00 katekeesi Lappeenrannassa, 16.00 messu Lappeenrannassa
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.00 rippi, 11.00 messu, 16.00 messu Lahdessa
23.10. ke 19.00 johdantokurssi I seurakuntasalissa (7/8)
26.10. la 14.00 katekeesi Kouvolassa
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00 rippi, 11.00 messu
30.10. ke 19.00 johdantokurssi I seurakuntasalissa (8/8)
2.11. la 14.00 katekeesi Lahdessa, 16.00 messu Lahdessa
3.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.00 rippi, 11.00 messu
9.11. la 14.00 katekeesi Kotkassa, 16.00 messu Kotkassa
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 rippi, 11.00 messu
16.11. Huom.! ei messua eikä katekeesia Lappeenrannassa
17.11. kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 rippi, 11.00 messu, 16.00 messu Lahdessa

DIASPORA
Lahti (ort. kirkko, Harjukatu 5): klo 16.00: su 20.10., la 2.11., su 17.11., la 7.12., su 22.12.
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 12.10., 9.11., 14.12. la 16.00
Lappeenranta (ort.kirkko, Kristiinankatu 3): 19.10., 21.12. la 16.00, Huom.! ei messua 16.11.

KATEKEESI
Kouvola (seurakuntasali): 26.10. la 14.00
Lahti (ort. kirkko, Harjukatu 5): 2.11. la 14.00
Kotka (ort. seurakuntakeskus, Kymenlaaksonkatu 2): 12.10., 9.11. la 14.00
Lappeenranta (ort.kirkko, Kristiinankatu 3): 19.10. la 14.00, Huom.! ei katekeesia 16.11.

OULU

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh ja fax 08-347834. Sähköposti perhe@katolinen.fi. Kotisivu perhe.katolinen.fi

• Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, pe 17.00 iltamessu, to 17.00 adoraatio ja messu. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.00-18.00, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan. Messuja myös muissa kaupungeissa. (Katso alempana kohta ”diaspora”.)
• *Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 17.00 Mass in Finnish, Thurs. 17.00 adoration and Mass in Finnish. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.00-18.00, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)*

13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
2.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.00 päämessu ja hartaus hautausmaalla
3.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä

DIASPORA
Kajaani (Kirkkokatu 17): -
Kemi (Lehtokatu 31): 20.10., 17.11. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 3.11. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 12): 27.10. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.10., 10.11. su 17.30

KUOPIO

Pyhän Joosefin seurakunta

Lönnrotinkatu 24, 70500 Kuopio. Puh. 044-3657142, 0449744608. Sähköposti joosef@katolinen.fi. Kotisivu joosef.katolinen.fi.

• Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.00 messu. Pe 17.30 adoraatio. (Ei adoraatiota juhlapyhinä.) La 19.00 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika su 10.30-10.50 ja sopimuksen mukaan.
• *Sun. 11.00 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Fri 17.30 Adoration. (No Adoration on Feast Days.) Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sun. 10.30-10.50 and by appointment.*

11.10. pe 18.30 nuortenilta Joensuussa
12.10. la 11.00 messu karenniksi, 15.00 messu Varkaudessa
13.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 rippitilaisuus Joensuussa, 10.00 messu Joensuussa, 11.00 päämessu
20.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 11.00 päämessu
25.10. pe 18.30 nuortenilta Joensuussa
26.10. la 16.00 messu Mikkelissä
27.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 12.00 päämessu, 18.30 rippitilaisuus Joensuussa, 19.00 messu Joensuussa
1.11. pe 19.30 nuortenilta Joensuussa
3.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 rippitilaisuus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 12.00 päämessu

Yhdistykset ja yhteisöt • Societies • Muut • Others

8.11. pe 19.30 nuortenilta Joensuussa
9.11. la 14.00 messu Savonlinnassa
10.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai:10.30 rippitilaisuus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 12.00 päämessu
15.11. pe 19.30 nuortenilta Joensuussa
17.11. su kirkkovuoden 33. sunnuntai:10.30 rippitilaisuus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 12.00 päämessu

DIASPORA
Mikkeli (Lähemäen seurakuntatalo, Paukkulantie 27): 26.10. la 16.00
Savonlinna (Pikkukirkko, Olavinkatu 29): 9.11. la 14.00
Joensuu (Kaislakatu 6):
messu 13.10. su 10.00, 27.10. su 19.00, 3.11., 10.11., 17.11. su 11.00
nuortenilta 11.10., 25.10. pe 18.30, 1.11., 8.11., 15.11. pe 19.30
Varkaus (lisätietoja seurakunnasta): 12.10. la 15.00

Hiippakunnan kuuria

Piispantalo: Rehbinderintie 21, 00150 Helsinki, 09-6877460, hiippakunta@katolinen.fi. • **Taloustoimisto:** 050-4621522 (ma-pe 11-15), ekonomi@katolinen.fi.
• **Opetusosasto**: Kuusitie 6, 00270 Helsinki, 050-5440871, opetus@katolinen.fi.
Katolinen tiedotuskeskus: Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki, 09-6129470, info@katolinen.fi • **Julkaisuosasto:** katri.tenhunen@katolinen.fi • **Viestintäosasto:** marko.tervaportti@katolinen.fi.

Keskukset

Suomen Caritas

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 0400 911874. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi. Toimisto on normaalisti avoinna ma-to klo 9-17 ja pe klo 9-15.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3 b A, 00170 Helsinki. Puh. 09 612 06711, fax 09 61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi • **Kirjasto** on avoinna maanantaina, tiistaina, keskiviikona ja perjantaina 13-18, sekä torstaina 9.30-18 • **Messut** maanantaisin (englanniksi) ja perjantaisin (suomeksi) klo 12.00; tiistaisin, keskiviikkoisin ja torstaisin klo 7.30 • **Holy Mass** at 12.00 on Mondays (in English) and Fridays (in Finnish); at 7.30 a.m. on Tuesdays, Wednesdays and Thursdays (in English). • www.studium.fi.

Disputaatio luonnon kirjasta

Isä Oskari Juurikkala disputoi väitöskirjastaan patristisen ja keskiaikaisen teologian dosentti Pauli Annalan kanssa Studium Catholicumin Angelicum-salissa, Ritarikatu 3b, 00170 Helsinki, tiistaina 22. lokakuuta kello 12-14. Tervetuloa!

Yhdistykset & yhteisöt

Academicum Catholicum

Kaikille avoimet ja ilmaiset luennot pidetään Studium Catholicumin tiloissa (Ritarikatu 3A, 3. krs) torstai-iltaisin klo 19.00. Ovet avautuvat klo 18.30, ja luentojen jälkeen on pieni kahvitarjoilu. Sydämellisesti tervetuloa! • Föreläsningarna hålls på Studium Catholicum (Riddaregaran 3A, 3. vån.), på torsdagskvällar kl 19. Dörrarna öppnas kl 18:30. De kostnadsfria föreläsningarna är öppna för alla intresserade och efteråt bjuds det på kaffe. Varmt välkomna!

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä Turussa. Kotisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Birgittalaisoblaatit kokoontuvat noin kerran kuukaudessa Turun birgittalaisluostarissa moderaattorin, isä Toan Tri Nguyenin ja ylisisaren äiti M. Bernabé O.Sss:n johdolla. Yhteyshenkilö: Raija Markkula, e-mail: raija.markkula7@gmail.com, puhelin: 040 578 3024

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin and English in St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00 • Afterwards, a nice get-together. Many other activities as well. More information: cschelsinki.wordpress.com.

Fransiskaanimaallikot – OFS

Ordo Franciscanus Saecularis • Syksy 2019 – 71. toimintavuosi • Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin, kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian seurakuntasalissa. • **Syksyn 2019 ohjelmaa: 12.11.** Keskiajan piispat / Johannes Rein • **10.12.** Fransiskaanisen sääntökunnan organisoija paavi Gregorius IX / Heikki Suominen • Kokouksen jälkeen mahdollisuus iltamessuun klo 18 • Vastuuhenkilö: Marko Pitkäniemi OFS, puh. 046 6175314, sp: marko.pitkaniemi@katolinen.fi • Kotisivut: fransiskaanimaallikot.blogspot.fi.

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni • Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. • Puheenjohtaja Marko Tervaportti, mtervaportti@gmail.com. Moderaattori Anders Hamberg. • Messuista ilmoitetaan yhdistyksen Facebook-sivulla, jota kaikki pääsevät lukemaan.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot – SCJ

Moderaattori Peter Gebara SCJ. Puheenjohtaja Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsinki: yhdyshenkilö Silvia Bertozzi, silvia.bertozzi@gmail.com. • Helsingin kokoukset joka kuukauden ensimmäisenä torstaina Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen. • Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com • Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Karmeliittamaallikot – OCDS

Ordo Carmelitarum Discalceatorum Saecularis • Vastuuhenkilö Heidi Tuorila-Kahanpää OCDS, gsm 050-3410248, email kahanpaa@ulc.jyu.fi. Postitusosoite Sepeteuksent. 19 B 00760 Helsinki. • www.sites.google.com/site/karmeliittamaallikot.

Maria-klubi

Maria-klubi kokoontuu kuukauden 1. keskiviikkona pyhän Marian kirkolla. Ensin on messu klo 14.00 ja sen jälkeen kahvit ja ohjelmaa srk-salissa.

Marian legioona

kokoontuu joka perjantai Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun ja adoraation jälkeen noin klo 19. • Legion of Mary meets every Friday at St. Mary's parish hall after the Mass and adoration, ca. at 19:00.

Maallikkodominikaanit – OP

Laici ordinis praedicatorum • Vastuuhenkilö: Pertti Ylinen OP, perttiy60@gmail.com, puh. 050 3042419. Kotisivu: maallikkodominikaanit.blogspot.fi.

Seniorit

Tiistaina **15.10.** messu Pyhän Henrikin katedraalissa kello 14.00 ja sen jälkeen kahvitilaisuus seurakuntasalissa. Tervetuloa.

Ruusukkorukouksen Neitsyt

Yleismaailmallisessa liturgisessa kalenterissa 7. päivä lokakuuta vietetään Ruusukkorukouksen Neitsyt Marian muistopäivää. Suomessa ja Ruotsissa tänä päivänä vietetään pyhän Birgitan, sääntökuntalaisen, Ruotsin ja koko Euroopan suojelijan juhlaa. Sen takia ruusukkorukouksen Neitsyttä muistellaan vasta 8.10.

Ruusukkorukous on yksi rakastetuimmista ja tunnetuimmista katolisista hartauksista, jota voi rukoilla yksin tai ryhmässä, kirkossa, kotona tai matkalla. Ruusukon rukoilemisessa käytetään tyypillisesti apuna ruusukoksi kutsuttua rukousnauhaa, jonka pääosa koostuu viidestä kymmenen helmen sarjasta.

Perinteisesti koko lokakuuta on pidetty kirkossa pyhälle ruusukon kuningattarelle omistettuna. Sen kunniaksi on pyhän paavi Johannes Paavali II:n apostolinen kirje *Rosarium Virginis Mariae* nyt julkaistu myös epub-muotoisena sähkökirjana, jonka voi ladata omalle laitteelle tällä sivulla olevasta linkistä: https://fides.katolinen.fi/ruusukkorukouksen-neitsyt/
Sama teksti myös netissä: https://katolinen.fi/rosarium-virginis-mariae/

KATT

Nuoret

Matka uskon satamaan

– vuosi paavi Franciscuksen Tallinnan vierailusta

Tajusin puhelimeni kuvakansiota selatessani, että syyskuussa on kulunut vuosi paavi Franciscuksen Tallinnan vierailusta. Muistan heränneeni viime vuonna syyskuun 24. päivänä aamuviiden aikoihin ja kävelleeni sumun täyttämään Kallion halki raitiovaunupysäkille suuntanani Länsiterminaali. Yhdeksän aikaan aamulla laiva täynnä nuoria katolilaisia lähti pyhiinvaellusmatkalle kohti Tallinnaa tapaamaan paavia ja osallistumaan pyhän messun viettoon. Tuo Eckerölinen täyteen lastattu laiva vei minut tuntemattomaan satamaan – katoliseen kirkkoon.

Selattuani viime kesällä Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan sivuja olin saanut ajatuksen lähteä mukaan toiseen maahan tapaamaan kirkon maanpäällistä johtajaa minulle täysin tuntemattomien ihmisten kanssa. Ajatus oli ehkä jollain tapaa hullu, mutta 18-vuotiaan nuoren intoa tuo hulluus ei sammuttanut. Olin muuttanut Helsinkiin vain kuukautta aikaisemmin, käynyt johdantokurssilla kahdesti ja osallistunut katoliseen messuun kerran. Terve Maria -rukouskin oli tullut opeteltua ennen kyseistä matkaa, jotta sulautuisin ihmisjoukkoon entistä paremmin. Nousin siis tuntemattoman laivan kyytiin aloittaen nuorten yhteisen pyhiinvaellusmatkan ja avasin sydämeni mahdollisuudelle löytää jotain uutta.

Italian taitoni riitti ymmärtämään itse pyhästä messusta vain yksittäisiä sanoja, mutta jälkikäteen olen lukenut paavi Franciscuksen Vapaudenaukiolla lausuman saarnan sanat muutamaankin otteeseen. Minua koskettaa yhä paavin esittämä ajatus ja lainaus *Evangelii gaudiumista*: "Jotkut ihmiset ajattelevat olevansa vapaita, kun elävät ilman Jumalaa tai pitävät hänet käsivarren mitan päässä. He eivät tajua, että niin tehdessään he kulkevat tämän elämän kautta orpoina, vailla kotia, johon palata. He lakkaavat olemasta pyhiinvaeltajia ja muuttuvat harhailijoiksi, jotka kiertävät itsensä ympärillä saapumatta mihinkään." Koen syyskuun 2018 nuorten matkan Tallinnaan olleen itselleni juuri se käännekohta elämässäni, jolloin näin ensimmäistä kertaa aidosti, minne kuulun. En tiedä oliko se paavi, minut lämmöllä vastaanottaneet katolilaiset taikka Jumala itse, joka jätti sydämeeni syvän vaikutuksen, mutta matkan jälkeen huomasin löytäneeni hengellisen kotini. Olin muuttunut tuosta harhailijasta pyhiinvaeltajaksi, joka uskalsi ensimmäistä kertaa elämässään päästää Jumalan lähelleen ilman turvaväliä ja sanoa: "Tässä minä olen. Ota minut lapseksesi."

Nyt vuotta myöhemmin muistellessani kyseistä matkaa korkeimpana tunteenani nousee esiin kiitollisuus. Kiitollisuus kirkosta, sakramenteista ja yhteisöstä. Vaikka en itse voinut vielä tuolloin ripittäytyä matkaan valmistavassa liturgiassa taikka vastaanottaa alttarin pyhintä sakramenttia paavin viettämässä messussa, sain nähdä sen onnen, jonka nämä sakramentit herättivät muissa ihmisissä. Todistin, kuinka Kristus todellakin toimii kirkkonsa kautta; ei vaan sakramenteissa vaan myös itse kristityissä. Kuulin jälkeenpäin huhua, että Viron johdantokurssin osallistujamäärä olisi kasvanut merkittävästi paavin vierailun jälkeen. On ihmeellistä, kuinka pelkkä pyhän isän läsnäolo voi herättää monien sydämissä kutsun kirkon täyteen yhteyteen. Itse jatkoin johdantokurssin loppuun Helsingissä, liittyen kirkkoon kahdeksan kuukautta myöhemmin. Nyt katsellessani puhelimeni kuvakansioon tallennettuja kuvia syksyisestä Tallinnan matkasta mieleeni nousee pyhän Jeesus-lapsen Teresan mietelause: "Maailma on laivasi, ei kotisi." Tuon viime syksynä seilaamaan lähteneen laivan avulla pystyn kohtaamaan elämäni suurimmatkin myrskyt tietäen, että lopullinen kotini odottaa Herran luona valmiina vastaanottamaan eksyneen pyhiinvaeltajan.

Iida Leinonen